

Ožujak / Travanj 2022

Svezak 104, Broj 2

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Isusove Pashe, i Kršćanski Rast

Prva Pasha • Pashe Dva i Tri

Isusova Zadnja Pasha • Prijateljstvo

Otključavanje Poniznosti • Tragedija od „Ne Sasvim”

Pokažite Se Prokušanima Pred Bogom

Isus je Umro na Drvetu

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.HeraldMag.org

Dopisnici

102 Broad Street
Chesham, Bucks, HP5 3ED
Engleska

Berejski Biblijski Institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Australija

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja preplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtjev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Obilježavanje Kristove

smrti je posebno doba u godini za braću. Ovo je svečano vrijeme za razmišljanje. Mi se prisjećamo Isusovih iskustava, i zahvaljujemo se na prekrasnim rezultatima koji dolaze od njih.

Oni uključuje opravdani položaj pred Bogom, za one od vjere. Nebeska nada za one koji su odani Kristovoj stvari. Sigurnost Božje providnosti nad Njegovom djecom u svim životnim okolnostima. Oporavak od grijeha i smrti za svaku osobu, iz prošlosti ili sadašnjosti, širom svijeta. I perspektiva beskrajnog, divnog, savršenog života za svakoga budući da će to sa zahvalnošću prihvatiti.

Cijena za Boga bila je visoka. To Ga je koštalo patnje i smrti njegovog dragog voljenog i odanog sina, Isusa. Cijena za Isusa bila je visoka. Ulazeći u Jeruzalem tijekom posljednjeg tjedna njegove službe, zamišljeno je upitao: "Sada je moja duša uznemiren; i što da kažem? Oče, spasi me od ovog časa? Ali zbog ovog sam razloga došao u ovaj čas" (Ivan 12:27). Vrijednost za nas je neprocjenjiva: beskrajni život i sreća.

U ovom broju ćemo se osvrnuti na četiri Pashalna razdoblja tijekom Isusove službe. Članci kroz koje ćemo ih proučavati, razmotrit će različita iskustva i pouke iz svake prilike.

Isus je donio otkupljenje za svijet. Ali njegova ostavština nadilazi čak i taj skupocjeni dar. Isus je također podučavao načela koja bismo trebali slijediti u našem Kršćanskom životu, nakon postizanja otkupljenog ponov-

Isusove Pashe I Kršćanski Rast Ožujak / Travanj 2022 Svezak 104, Broj 2

- 4 Prva Pasha
- 7 Pashe Dva i Tri
- 11 Isusova Zadnja Pasha
- 15 Prijateljstvo
- 18 Otključavanje Poniznosti
- 21 Tragedija od „Ne Sasvim”
- 24 Predstavite se Priznatima Bogu
- 27 Isus je Umro na Drvetu

no položaja pred Bogom. Čak i svijet cijeni ta načela u određenoj mjeri — i u Tisućugodišnjem Kristovom kraljevstvu oni će ih cijiniti i u potpunosti ih upijati.

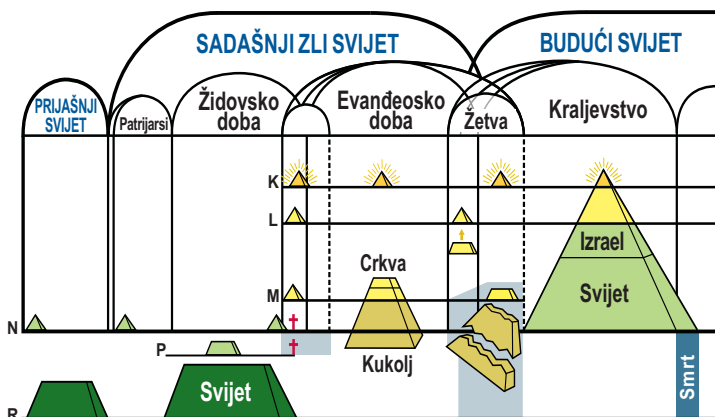
Međutim, to je sada prednost svetaca. Nadalje, imamo priliku izraziti svoje predano zahvaljivanje prihvaćanjem, u sadašnje vrijeme, neke od kušnji vjere koje su također pritiskale Isusa. Sudjelujemo u Kristovim patnjama sada, a Kristovu slavu dijelit ćemo kasnije. Koristi koje će nam pripasti bit će više nego što zaslužujemo.

Posljednja četiri članka ovog broja se odnose na iskustva sadašnjosti, za sve, tijekom njihovog razvoja Kristolikosti, "da budu dionici baštine svetih u svjetlu" (Kološanima 1:12). Prvi su dva lekcije o Kršćanskim vrlinama — prijateljstvo, među nama i s Bogom, i Poniznost, jedna od najljepših Kršćanskih milosti. Zatim slijede dvije lekcije koje nas pozivaju na oprez i marljivost na našem Kršćanskom životnom putu, da se čuvamo stava "Ne sasvim" zadovoljavanja standarda, i poticaj na marljivo proučavanje da budemo "priznati od" Boga.

Nadamo se da bi ovo mogao biti korak u našoj pripremi srca za ovo doba godine.

SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

Prva Pasha

“I nitko nije uzišao u nebo, osim onoga koji je sišao s neba; Sin čovječji koji je u nebu” (Ivan 3:13).

Tijekom zemaljske službe našega Gospodina dogodila su se četiri razdoblja Pasha. Dogodila su se 30., 31., 32. i 33. godine naše ere. Ove Pasha se nalaze u Ivanu 2:13, Ivanu 5:1, Ivanu 6:4 i Ivanu 11:55. Ovdje razmatramo

prvu Pashu, zabilježenu u Ivanu 2:13.

Ovo nije bila prva od svih Pasha za Isusa, jer bi mnoge od njih obdržavao u mladosti s roditeljima. Bio je to zahtjev zakona, a roditelji su mu bili pobožni. Ta je pobožnost bila i u Isusu, u čistom i savršenom smislu, čak i kao dijeta. Dobro poznati događaj koji pokazuje ovu pobožnost dogodio se kada je Isus imao dvanaest godina. Luke kaže ovo. “A njegovi su roditelji svake godine odlazili u Jeruzalem na svetkovinu Pasha. I kad mu je bilo dvanaest godina, oni su uzišli u Jeruzalem po običaju te svetkovine.” (Luka 2:41, 42).

Isus nije bio običan dječak od 12 godina. Isus je bio gladan duhovnih stvari. On je vjerojatno želio znati značenje Pasha. Bio to je samo spomen na bijeg Izraelaca iz ropstva u Egiptu, ili je postojalo veće značenje? U tu svrhu, Isus je slušao i postavljao pitanja Židovskim stručnjacima koji su bili u hramu. “I dogodilo se da su ga nakon tri dana našli u Hramu gdje sjedi usred učitelja i sluša ih i postavlja im pitanja” (Luka 2:46).

Ovaj opis pokazuje Isusovu poniznost. Kao savršeno ljudsko biće, njegov um je bio superiorniji od njihovog, ali to nije potaknulo ponos ili bahatost. Slušao bi i postavljao pitanja. Bio je poput spužve, želio je upiti sve što je mogao.

Duh Božji

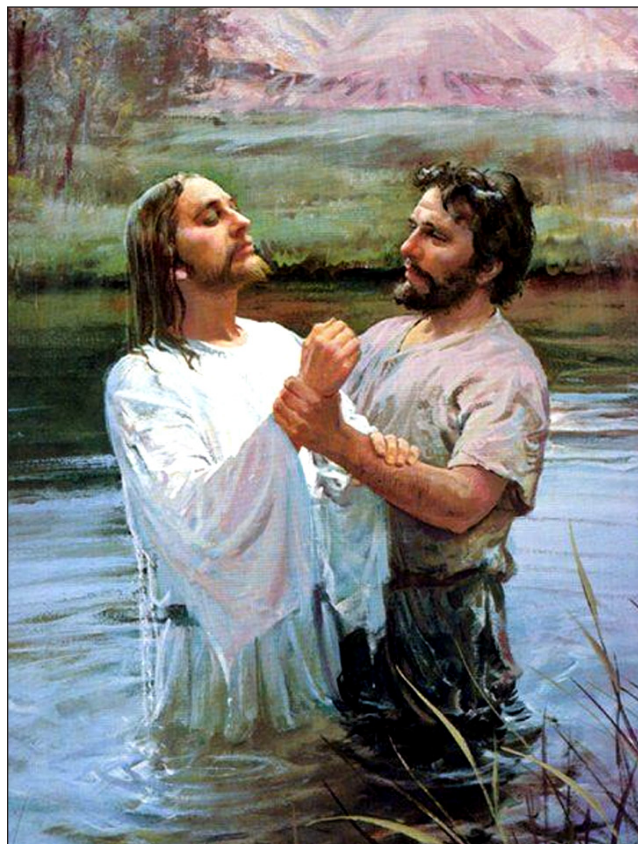
Berejci su bili takvi, dok su ispitivali Sveto Pismo svakodnevno kako bi dokazali da je ono što su oni čuli istina (Djela 17:11). Isus je bio poput Berejaca, ali na višoj razini. Želio je poznavati Očevu volju najbolje što je mogao, čak i u dobi od dvanaest godina. Potpunije razumijevanje će sačekati njegovo krštenje na rijeci Jordan. Zatim bi Isus primio Duha Svetoga i prosvjetljenje, bez mjere. „Onaj koga je Bog poslao govori riječi Božje: jer on ne daje Duha na mjeru” (Ivan 3:34)

Mi ne primamo punu mjeru Duha, ali svaka mjera je bolja nego nikakva. Kad ne bismo imali mjere Duha, bili bismo bez dubokog shvaćanja Božje Riječi. Mogli bismo

imati slabo razumijevanje, jer mnogi su tekstovi Svetog Pisma vrlo jasno, ali potrebno je više ako želimo biti pravo dijete Božje, hodati Isusovim stopama. Neformalno razumijevanje nije dovoljno. Stoga se trebamo moliti za Sveti Duh. Molimo za ovu nevidljivu moć ili utjecaj u skladu s voljom i mudročću našeg Nebeskog Oca. Odlazimo primajući ispravnu mjeru u rukama našeg Gospodina, ali mi bi smo trebali pitati.

Isus u Tridesetoj

S trideset godina Isus je postao duhom začat nakon krštenja na rijeci Jordanu. Nakon toga će slaviti Pashu na novi način, drugačije od bilo kojeg vremena prije ove starosne dobi. Za razliku od posljednjeg razdoblja Pasha u Isusovom životu, o ovom prvom znamo relativno malo. Ivan spominje tu priliku u Ivanu 2:13, 23, ali Matej, Marko i Luka to ne bilježe. Ta prva tri evanđelja ponekad se nazivaju sinoptička evanđelja, gledajući službu od Isus na sličan način.¹

Isus na Jordanu

Isus primljen ka kralj

Ivanovo evanđelje, pisano nakon ostalih, često uključuje stvari koje drugi nemaju i prelazi preko stvari koje drugi spominju. Što bi bilo poanta ponavljanja detalja koji su već bili napisali drugi? Ivan ne spominje Isusovo rodoslovlje, okolnosti njegovog rođenja, posjet mudraca, krštenje Isusa ili njegove kušnje u pustinji. Ivanovo pripovijedanje o Isusu počinje nakon iskustva pustinje, kada se je Isus susreo sa njegovim prvim učenicima (Ivan 1:29-46).

Ivan daje malo detalja, osim da ih povezuje s čišćenjem hrama. "A bila je blizu židovska Pasha pa je Isus uzišao u Jeruzalem. I našao je u Hramu prodavače goveda, i ovaca, i golubova i mjenjače novca gdje sjede. I kad je načinio bič od malog užeta, istjerao je sve iz Hrama, i ovce i goveda; i mjenjačima je prosuo novac i isprevertao stolove" (Ivan 2:13-15).

Pojavila su se pitanja u vezi s ovim čišćenjem hrama. Matej, Marko i Luka pišu o čišćenju na kraju službe našeg Gospodina, dok Ivan piše o ovom čišćenju na početku službe našeg Gospodina. Jesu li to dvije verzije jedne epizode? Ili su bila dva čišćenja, jedno rano, a jedno kasnije? Br. Russell spominje oba gledišta, ali daje prednost jednom čišćenju na kraju Isusove službe. U svakom slučaju, Ivan nam daje pojedinosti jedinstvene za izvještaj u Ivan 2. On nam kaže da je naš Gospodin napravio bič od užadi da istjera mjenjač novca. On je prosuo novčiće. Što je najvažnije, kaže nam da im je Isus rekao da ako unište ovaj hram da će ga on podići za tri dana. Ovi detalji nisu uključeni u druga Evanđelja.

U iskustvu koje je ispričao Matej, Marko i Luka, kod završnog Pashalnog razdoblja, Isus je ujahao u Jeruzalem na način kralja, ispunjavajući Zahariju 9:9, „Kralj tvoj dolazi k tebi: pravedan je on i spasonosan, ponizan i jaše na magarici i mladunčetu magaričinu.” To predstavljanje

Isusa dogodilo se u Jeruzalemu 10. Nisana u Jeruzalemu. Marko 11:11,15 pokazuje da je sljedeći dan Isus očistio hram, sljedeći tako vrijeme kada je Isus preuzeo dužnost kralja.²

U tome je lijepa antitipska slika čišćenja u vezi s povratkom našeg Gospodina. U ovome slučaju, hram (klasa svetišta) su Božji narod ili duhovni Izrael. On čisti antitipski hram govoreći nam da izađemo iz Babilona u Otkrivenju 18:4. Ne možemo biti čisti sa stajališta istine i savjesti ako ostanemo u Babilonu, vjerujući u njihove rituale i praznovjerja.

Ovo djelo čišćenja omogućuje nam da vidimo ispravnu sliku Pashe kakvu je Isus morao vidjeti na početku svoje službe. On je morao prepoznati u duhovnom značenju, prvo oslobođenje razreda prvorođenih, crkve, a kasnije i oslobođenje čovječanstva. Mi ovo zovemo "dva spasenja." Znao je da je on to Pashalno janje koje mora umrijeti da bi bila dva izbavljenja.

Specifični Detalji Nedostaju

U Ivanu 2 ništa se ne govori o detaljima Isusovog obilježavanja Pashe 30. godine poslije Krista. Međutim, možemo zamisliti kako naš Gospodin razmišlja o raznim simbolima. Ovo mu je sigurno dalo utjehu i snagu na putu koji je njegov Otac stavio pred njega.

Kao što je Pashalno janje bilo pečeno na vatri, znao je da mu put neće biti lagan. Znao je da će ga drugi slijediti u vjeri, stojeći pod krvlju kao što su Izraelci učinili one prve Pashalne noći. On je znao da će oni imati vjeru u njega, otkupnu žrtvu, i ova vjera ne bi se pokolebala. Oni ne bi želeljeli izaći ispod krvi. Njihova vjera će ih izbaviti tijekom njihova životna vijeka i kroz Evandeosko Doba. Ovo je zahtjev, stajati pod krvlju, kroz vjeru, ako netko želi pomirenje s Bogom.

Kao rezultat vjere razreda prvorođenih, cijeli svijet je izbavljen, kao što je bilo predstavljeno sa Izraelcima koji napuštaju Egipat i prelaze preko Crvenog mora. Prelazak Crvenog mora bilo je njihovo konačno oslobođenje od faraona i snaga zla. Ovo prikazuje oslobođenje čovječanstva nakon posljednjeg testa na kraju Milenijskog doba, 1000 godina Kristove vladavine. Kakvo veličanstveno vrijeme će to biti. Čovječanstvo će pjevati pjesme hvale baš kao što su Izraelci pjevali pjesmu izbavljenja Bogu nakon što su faraon i njegovi ljudi uništeni u Crvenom moru (Psalmi 136:15).

Tako je Pasha pokazala dva međusobno povezana izbavljenja. Prvorođeni su pošteđeni stojeći u svojim krv-

lju obilježenim domovima sa štapom u ruci i sandalama na nogama. Smrt prvorođenih ne bi pala na njih. Drugo izbavljenje bilo je ono Izraelskog naroda kada su prošli kroz Crveno more.

Isusovo Prvo Čudo

Isus je vidio oba izbavljenja. Njegovo prvo čudo, mijenjajući vodu u vino, pokazalo je to. To se je dogodilo nakon njegovog krštenja i izlaska iz pustinjskog iskustva, a prije ove prve Pashe.

U ovom čudu šest ćupova za vodu predstavljalo je crkvu, ili razred prvorođenih, koji su trenutno nesavršeni, prikazano brojem šest. Čupovi su bili ispunjeni vodom kao što smo mi ispunjeni duhom istine. Iz tih istih ćupova gosti na svadbi pili su najbolje vino — pokazujući što će svijet dobiti u sljedećem dobu.

Uz broj lonaca za vodu, šest, zanimljiva je i njihova veličina. Svaki je sadržavao dva ili tri firkina. Dva i tri se koriste u Bibliji mnogo puta kao simbolični brojevi pokazujući Duha Svetoga (dva) i otkupljenje u Isusu (tri). Trebamo Duha Svetoga i trebamo Isusa kao našeg Spasitelja. Svijet također treba Duha Svetoga i Isusa, ako žele život i radost koju će donijeti vino.

Isus Je Razumio

Isus je razumio duboko značenje Proslave Pashe. Iako, kao Kršćani, mi nismo pod zapovjedima zakona, zahvalni smo što i mi razumijemo duboko značenje ove proslave i odnos prema Sjećanju na smrt našeg Gospodina što je on uspostavio na njegovu posljednju Pashu. Razne komponente Pashe - janje, krv, pečenje, beskvasni kruh, način odijevanja i jutarnje izbavljenje — njegovi učenici nisu razumjeti u to vrijeme. To dublje razumijevanje bi čekalo do Pedesetnice.

Zahvalni smo što sada razumijemo ove pojedinosti zbog naše vjere i posvećenja biti mrtvi s njim, primajući tako Duha. Nastavimo hoditi sa štapom u ruci, imajući na umu da je naše Pashalno janje, bez mane, koje nam

Voda u vino

donosi oslobođenje – pruženo da mi stojimo pod krvlju milosrđa i pomirenja.

Imajmo na umu Pavlove riječi: „ako ustrajete u vjeri, utemeljeni i utvrđeni te se ne udaljite od nade evanđelja koje ste čuli, koje je propovijedano svakom stvorenju što je pod nebom i kojem sam ja, Pavao, postao službenik“ (Kološanima 1:23).

— Douglas Rawson

(1) “Od 1780-ih prve tri knjige Novog zavjeta nazvano je sinoptičkim Evanđeljima jer su toliko slične po strukturi, sadržaju, i formulaciji da se lako mogu postaviti jedno uz drugo i pružiti sinoptičku usporedbu njihova sadržaja. ... Ivan ima drugačiji aranžman i ... perspektivu na Krista” (Britannica.com, sinoptička evanđelja).

(2) Autor favorizira stajalište da je Isus izbacio mjenjače novca iz hrama samo ove posljednje prilike. Neki urednici podržavaju stajalište da Ivan dopunjava ostale izvještaje iz Evanđelja dodajući ono što je on promatrao u prvom razdoblju Pashe (prije nego što je Matej postao učenik). U ovom slučaju bila su dva čišćenja hrama, jedno rano, drugo kasno. Postojale su dvije prilike za razne stvari koje je Isus doživio: hraniti mnoštvo, biti pomazan od osjetljive žene i povlačenje riba u mrežu. Naša sugestija je da ove dvojne epizode predstavljaju stvari koje se odnose se na Prvi Kristov dolazak, i opet, na Drugi Kristov dolazak. Iako to nije zaključak autora, on ljubazno priznaje: „Postoji vrijednost ove misli i zaslužuje da bude spomenuta.”

Pashe Dva I Tri

„Poslije toga bila je židovska svetkovina te je Isus užišao u Jeruzalem“ (Ivan 5:1).
„A bila je blizu Pasha, židovska svetkovina“ (Ivan 6:4).

Sva četiri Evanđelja govore o iskustvima Isusa općenito u uzastopnom slijedu, ali ne u potpunosti. Matej ponekad objedinjuje predmete po temama. Na primjer, njegov izvještaj o velikom proročanstvu našeg Gospodina u Mateju 24 spaja stvari koje su očito bile izrečene u tri odvojena navrata, kao što se odražava u 12., 17. i 21. poglavlju Luke.

Matej je izvorno napisan na Hebrejskom, imajući na umu Židovsku publiku. Njegov nasljednik, Evanđelje po Marku, slijedi redoslijed Mateja, ali je napisan na Grčkom za pristup široj Kršćanskoj zajednici. Marko sažima i pojašnjava stvari u Mateju. Na primjer, čitajući Mateja 21:12 u kontekstu, netko može pretpostaviti da je Isus izbacio mjenjače iz hramskog kompleksa istog dana kad je primio Hosane od naroda. Ali Marko 11:11, 15 pokazuje da je to bilo dan poslije. Dakle, to je bila akcija koju je poduzeo Isus nakon promišljenog promatranja stvari. Petar, Markov izvor, to bi mu razjasnio.

Evanđelje po Luki je došlo kasnije, istraženo od svjedoka iz prve ruke, vjerojatno dok je njegov suputnik Pavao bio zatvoren na dvije godine u Cezareji nakon Pavlova trećeg misionarskog putovanja (Luka 1:1-4). Luka se pobrinuo da napiše „po redu“ (Luka 1:3), prevedeno „točno slijedio sve od početka“ u Đaković prijevodu.

Međutim, Ivanovo Evanđelje pravi razliku između četiri Pashalna razdoblja u službi Isusa. To nam pomaže

Apostol Ivan

razlikovati koje godine su bile uključene u raznim epizodama. Tri od ova su izravno označena, u Ivanu 2:13, 6:4 i 11:55 — Pashe 1, 3 i 4. Drugu Pashalnu sezonu naznačuje Ivan 5:1, “Poslije toga bijaše židovski blagdan; i Isus je otišao u Jeruzalem.” Je li Ivan mislio na Pashu? Možda. Prijašnje poglavlje spominje vrijeme od “četiri mjeseca” prije žetve i vrijeme koje prolazi između ta dva poglavlja su možda premostila to vrijeme.

Međutim, možda je to bio i blagdan Purim, u mjesecu 12. To bi objasnilo zašto Ivan ovdje nije naveo “Pashu”, kao što je to učinio na primjer u Ivanu 2:13 i 6:4. Bilo kako bilo, Ivan 5 bi se dogodio otprilike u Razdoblju Pashe.

Ivan 5 — Pashalno Razdoblje Dva

Povodom ovog posjeta Jeruzalemu, Isus je ozdravio čovjeka “koji je bolovao trideset i osam godina” (Ivan 5:5). Vrijeme od ove bolesti je sastavljeno od 7 i 12, dva od svakoga, sugerirajući da se ovo iscjeljenje odnosi na Evandeosko doba, kada dolazi duhovno ozdravljenje svecima. Mislimo da je to simbolično značenje odlomka. Ako je tako, onda činjenica da se ovo ozdravljenje dogodilo na subotnji dan bi to spojilo sa počinkom svetih u Evandeoskom dobu, dobivenom njihovom vjeron u pomirenje pruženo u Kristu Isusu. “Mi koji smo vjerovali ulazimo u počinak” (Hebrejima 4:3).¹

Ovo se čudo dogodilo u blizini Ovčjih Vrata (Ivan 5:2, većina prijevoda), podsjećajući nas da smo ovce našeg dobrog pastira, Isusa (Ivan 10:14). Bilo je to kupalište Bethesda, što znači “kuća milosrđa,” prikladno za milosrđe koje nam dolazi kroz Isusovu službu (2. Ivanova 1:3). Na ovom kupalištu bilo je pet trijemova, broj često povezan s Crkvom Evandeoskog doba, otkupljene krvlju Isusa, i povlaštene s Duhom Božjim. Brojevi za otkupljenje i Duh su tri i dva, a njihov zbroj je pet.²

Isusa nisu molili za ovo čudo, kao u nekim drugim slučajevima. Ovo čudo je inicirao Isus, baš kao što je naše ozdravljenje i nezasluženi poziv pokrenuo Isus. Pitanje koje je Isus postavio uzetome je relevantno za svaku osobu danas koja vidi svoju potrebu: „Želiš li ozdraviti?“ (Ivan 5:6). Ako to

Isus na kupalištu Bethesda

želimo, mi to možemo primiti. Unesrećeni čovjek nije odgovorio izravno, ali to se odrazilo kroz njegov očaj. „Gospodine, nemam nikoga da me spusti u kupalište kad se uzburka voda.” Još nije prepoznao, u Isusu, odgovor na njegovu zabrinutost.

Isus je ljubazno odgovorio: „Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj!” (Ivan 5:8). Slično, on govori nama. Jesmo li dovoljno svjesni svoje potrebe? Želimo li ozdraviti? Odgovor ne leži u očaravajućem kupalištu. Ne bismo imali pojma kako se izliječiti. Ali naš nas Učitelj nježno usmjerava, “Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj!”

Iznenadjuća Reakcija

Ivan 5:18 je iznenadjući. “Zbog toga su ga [Isusa] Židovi još više nastojali ubiti, jer ne samo što je kršio Šabat nego je i Boga nazivao svojim Ocem, izjednačujući sebe s Bogom.” Isus nije kršio subotu, jer nijedan zakon ne zabranjuje ljubazna djela milost subotom. Osim toga, Isus im je iskreno rekao da je Bog njegov Otac.

Već otprilike godinu i pol njegovu službe, Isus je iza zvao neku zlu volju činom milosrđa. Čini se da je neprijateljstvo prema njemu nama čudno. Možda je izgrađen na njihovom promatranju Isusa godinu dana ranije, kada je on očistio hram na prethodnoj Pashi (Ivan 2:13-15). To bi uhvatilo pozornost Židovskih vođa. Isusova rasprava s Nikodemom, u Ivanu 3, sugerira da je Isus u to vrijeme već bio javna osoba. Ivan 4:1 također bilježi: “farizeji su čuli da je Isus pridobio i krstio više učenika nego Ivan,” čak i prije nego što je Ivan bio zatvoren (Ivan 3:24).

Naracija se nastavlja u Ivanu 5:17-47, pokazujući da je Isus bio otvoren i izravan s farizejima o njegovu odnosu s njegovim Nebeskim Ocem, i njegovom služenjem njemu. Kao što je Bog imao život u sebi (omogućujući Mu da daje život drugima), tako je dao Isusu da ima život u

sebi, da bi “mrtvi” svijet tada pohađen mogao “čuti glas Sina Božjega ... [i] živjeti” (Ivan 5:26, 15). Još izvanrednije, kasnije će doći čas kada bi “svi koji su u grobovima” čuli i oživjeli (Ivan 5:28).

To nisu bile male tvrdnje. Vjerojatno su bile izrečene ugodnim tonovima, za dobar prijem. Ali takve bi tvrdnje zahtijevale ozbiljnost prosudbe u umu slušatelja, bilo za ili protiv njih. Bile su to izvanredne tvrdnje, i razumljivo bi prouzročile neke šture reakcije. Ali Isusova služba od 3½ godine bila je relativno kratka, i činilo se da zahtijeva jasna izricanja.

Ivan 6 – Pasha Tri

Čini se da postoji značajan jaz u narativu između kraja Ivana 5. i otvaranja Ivana 6. Isus bi se vratio u Galileju nakon njegova posjeta Jeruzalemu za blagdan, i imao razna iskustva tamo u godini dana između.

Ivan 6 sada je godinu dana prije konačne Pashe, na kojoj će Isus dati svoj život. Je li Isus išao u Jeruzalem tom prigodom nije vidljivo ni iz Ivana ni iz drugih evanđelja. Ali čini se da nije. Ivan 6:17 spomenuo je Kafarnaum. Stih 59 spominje opet isto, i reci sve do kraja poglavlja u retku 71 čine se dijelom jedne pripovijesti bez ikakve promjene mjesta.

Možda je razlog zašto Isus nije otišao u Jeruzalem ovom prilikom objašnjen u Ivanu 7:1. “Poslije toga Isus je hodio po Galileji; jer po Judeji nije htio hoditi zato što su ga Židovi nastojali ubiti.” Doista pokušali su ga ubiti godinu dana ranije. “Zbog toga su ga Židovi još više nastojali ubiti” (Ivan 5:18). Isus je nazočio Svetkovini sjenica u jeseni te godine, ali se je i tada popeo “kao u tajnosti” (Ivan 7:10) i bio oprezan. U Ivanu 7:25 neki su rekli “Nije li to onaj, koga žele ubiti?” Ovo potvrđuje da su Isusovi neprijatelji bili u blizini.

Svojevrsna Gozba

U Ivanu 6, kod trećeg vremena Pashe, godinu prije nego što će Isus umrijeti, bio je pritisnut mnoštvom u Galileji. “I slijedilo ga je veliko mnoštvo” (redak 2). Tako se “Isus popeo na goru i ondje je sjedio sa svojim učenicima” (redak 3). Redak 4 kaže da je Pasha “bila blizu.” Sjećamo se na posljednjoj večeri da je Isus pokrenuo sjećanje na njegovu nadolazeću smrt sa simbolima kruha i vina, simbolizirajući tijelo i krv Isusovu. Ovi simboli predstavljaju cjelovitost Isusova ljudskog života, kao što bi otac mogao reći za svog sina: “on je moje vlastito meso i krv.”

Povodom Ivana šestog poglavlja također, vjerojatno ne na dan Pashe, nego za vrijeme Pashe, Isus je govorio o

istim simbolima u njegovom obraćanju gomili. Ivan 6:5 kaže, “Kad je tada Isus podigao oči i vidio da veliko mnoštvo dolazi k njemu.” Doista je to bila velika grupa. Naracija kasnije objašnjava da je bilo 5000 muškaraca (redak 10), ogromna skupština. Možda ih je bilo žene i djeca osim toga — primijetite spominjanje dječaka u retku 9.

Broj od 5000 vjerojatno predstavlja za nas otvaranje Evanđeoskog doba, kao i pet stupova na ulazu u Svetinju Tabernakula. Naknadno hranjenje od 4000, zabilježeno u Mateju i Marku (ali ne u i Luki i Ivanu), odvedite nas u slici do kraja Evanđeoskog doba, kao i četiri stupa koji vode do Svetinje nad svetinjama Tabernakula.

S tim u vezi zanimljiv je unutarnji kapacitet Svetinje. Neka braća računaju da je ovo bilo 1845 kubičnih lakata.³ Ako vrata na početku Svetinje predstavljaju vrijeme kada je Isus započeo svoj životni put kao Novo stvorenje sa njegovim krštenjem 29. godine poslije Krista, zatim 1845 godina kasnije - godinu za svaku jedinicu volumena — vodi nas do 1874. za razdoblje Žetve Evanđeoskog doba, okupljajući svece u slavu.

Mislimo da hranjenje 5000 predstavlja hranjenje svetaca na početku doba, a hranjenje 4000 predstavlja hranjenje svetih tijekom Žetve. U prvom slučaju, skupljeno je 12 košara ostataka. U drugom slučaju, prikupljeno je 7 košara. Možda to pokazuje da nakon prvog hranjenja ostatak je u učenju apostola — i poslije drugo hranjenje, imamo dodatnu akumuliranu pomoć od sedam glasnika.

U Ivanu 6:14, “Stoga su ljudi, kad su vidjeli čudo koje je Isus učinio, govorili: “Ovo je doista taj Prorok koji treba doći na svijet.” Dakle, nakon djela Prvog Došašća i pružene duhovne hrane, mnogi su prepoznali da je Isus doista bio Mesija obećanja, otkupitelj čovječanstva.

Zato što je bilo prerano za Isusovo kraljevsko uzvišenje, kada je Isus opazio da bi ga svjetina htjela učiniti kraljem, “ponovo se povukao na goru, on sâm” potpuno bez svojih učenika (Ivan 6:15). Slično tome, nakon svog Prvog došašća, Isus je otišao u planinsko kraljevstvo Božje 18 stoljeća, jer još nije bilo vrijeme da preuzme kraljevsku vlast nad zemljom. To bi čekalo njegov povratak (Otkrivenje 11:15).

Isusovi učenici u međuvremenu ostaju ovdje među morem čovječanstva. Ovo doba završava sa olujom nevolje (Djela 27:14). Ivan 6:18 govori nam da se je „more podizalo od silnog vjetra što je puhao,” što možda predstavlja zavšnu “oluju” žetve. Paralelni izvještaj iz Mateja 14:25, pravilno preveden, govori nam da se Isus pojavio

Hranjenje 5000

da izbavi učenike kod približavanja četvrte straže (tetarte, na ili prema četvrtoj straži). To se vrijeme može povezati proročki sa završetkom žetve.

Računajući od zore, Izraelci Isusovog vremena su podijelili dnevne sate na četiri dijela (manje i veće jutro, manja i veća večer). Dodavanje tri noćne straže odvodi pojedinca do kraja sedam vremenskih razdoblja, i približavanju četvrte straže. Jer ova scena govori o spašavanju svetaca, ovih sedam razdoblja može predstavljati sedam faza Crkve Evanđeoskog doba. Tada Isus intervenira da uzme preostale od klase njegove Nevjeste na sigurno, u slavu, kao što je Bog uzео Iliju.

Posljedice

Nakon što su Isus i njegovi učenici izašli na obalu, kasnije im se pridružila gomila koja ga je slijedila preko mora u Kafarnaum. Ovo su bili oni koji su željeli učiniti Isusa kraljem. Stoga je Isus predložio test njihove vjere. Rekao je: “vi me tražite, ali ne zato što ste vidjeli čudesa, već zato što ste jeli od kruhova i nasitili se” (Ivan 6:26). On ih je savjetovao da “rade ... za hranu koje ostaje za život vječni” (redak 27). Kad su pitali što bi trebali učiniti, Isus je odgovorio: “vjeruj u onoga koga je On poslao” (redak 29).

To se nije činilo teškim, jer su već bili spremni da ga učine svojim kraljem. Ali njihov interes za duhovne stvari, posebno njihova vjera u njega kao u onoga poslanog od Boga nije bila dorasla zadatku. Isus je odgovorio: “Ja sam živi kruh ... kruh koji ću dati je moje tijelo, koje ću dati za život svijeta ... ako ne jedete tijelo Sina Čovječjega, i ne pijete krv njegovu, nemate života u sebi” (reci 51, 53).

Ovo je bila teška izreka. Mnoštvo se brzo prorijedilo. Vjera im je bila nedovoljna. Tako je bio veliki odlazak da je Isus pitao dvanaesticu, “Hoćeš li i vi otići?” (redak 67). Ali oni ne bi. Njihovo razumijevanje je bilo nepot-

puno, ali je njihova vjera bila stabilna. Mogli bismo se i mi pitati, dok prolazimo kroz iskustva života, je li Bog pažljiv i brižan? Ako je, zašto nam onda dopušta tako posebnu poteškoću? Naše razumijevanje Božje namjere može biti nedovoljno potpuno. Ali neka naša vjera ostane.

Simboli Spomena Na Isusovu Smrt

Zanimljivo zapažanje je da su kod ove treće sezone Pashe, iako nema zapisa o tome da se Isus vraća u Jeruzalem za tu priliku, simbole koje će Isus kasnije pružiti na posljednjoj večeri uvedeni su ovdje, godinu dana ranije. Moramo primiti kruh i krv — tijelo i život Isusovo — ili mi „nemamo život” u nama (Ivan 6:52).

Za razliku od gomile koja se okrenula, neka bi smo mi nastaviti. Održavajmo gozbu. Prihvatimo, sa zahvalnošću, što je Isus dao za nas. Svoj vlastiti život.

— *Br. David Rice*

---

(1) Bilo je zabilježeno sedam Isusovih čuda u Ivanovom Evanđelju. Mislimo da se ovih sedam povezuje sa Isusovim djelima za vjernike tijekom Evandeoskog doba. Sedam čuda su (1) Voda u vino, (2) Plemićev sin u Kafarnaumu, (3) Paralitik u kupalištu Bethesde, (4) Hranjenje 5000, (5) Hodanje na vodi,

(6) Iscjeljenje slijepog od rođenja, (7) Podizanje Lazara.

(2) Što se tiče otkupljenja, Isus je bio u grobu za 3 dana, njegov je život bio procijenjen na 30 srebrnjaka, bio je pomazan za svoju smrt s 300 denara pomasti, i onih koji su kršteni u Krista na Pedesetnicu bilo je 3000. A sličan obrazac za Duha Svetoga od 2, 20, 200, 2000, počinje s dvije masline iz Zaharije 4.

(3) Autor se slaže s ovim izračunom. Unutarnja širina Tabernakula bila je devet lakata (6 daski x 1½ lakta svaka, Izlazak 26:16,22). Za vanjsku širinu 10 lakata (polo od 20 lakata širine Salomonovog hrama, 1 Kr 6:2), zatim bočne “daske,” koje su možda bile šuplje, bile su 1/2 lakta debele. Oni su bili postavljeni u srebrne utore, od iste vrste koja je također podržavala četiri stupa koja su stajala pred Svetinjom nad svetinjama. To sugerira da su ti stupovi, vjerojatno četvrtasti stupovi, također mjereni 1/2 lakta u širina i debljinu. Kad bi Zavjesa bila obješen na drugoj strani li poledini ta četiri stupa, zatim od početka Svetinje do zastora bi bilo 20½ lakata. To bi dalo unutarnji kapacitet Svetinje da bude 20½ lakata duga x 9 široka x 10 visoka — 1845 lakata.

Vanjska duljina Tabernakula bila je 30 lakata (20 dasaka od 1½ lakta svaka). Oduzimajući od ove dužine 20½ lakata do Zastora, i 1/2 lakata debljine za daske koje su na kraju Svetinje nad svetinjama, pruža kvadratnu unutrašnjost Svetinje nad svetinjama od 9 x 9 lakata. Visina je bila 10 lakata, dajući unutarnji kapaciteta 810 kubnih lakta. Kovčeg saveza (bez kerubina) izmjeren je 1½ x 1½ x 2½ lakata — što znači da bi volumen Kovčega, puta 144, ispunio Svetinju nad svetinjama.

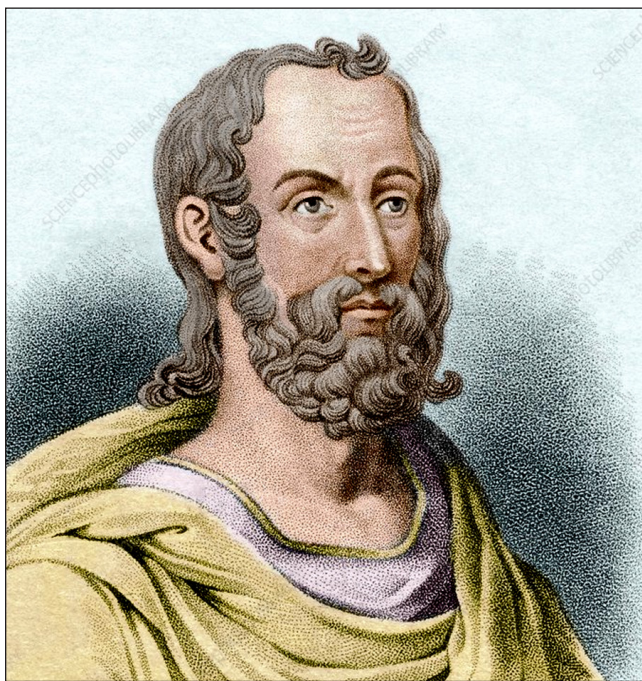
Isusova Završna Pasha

„Poslije toga Isus ... po Judeji nije htio hoditi zato što su ga Židovi nastojali ubiti. A bila je blizu židovska Svetkovina sjenica ... onda je i on uživao na svetkovinu ... nego kao u tajnosti“
(Ivan 7:1, 2, 10).

Četvrto pashalno razdoblje Isusove službe je privelo njegovu javnu službu kraju. Isusova pojavljivanja nakon uskrsnuća bila su samo učenicima, pokazujući njegovu veličanstvenu promjenu prirode. Fokus tih manifestacija bio je utvrditi crkvu pripremajući svoje sljedbenike da prime svetog Duha tijekom Šavuota (Pedesetnice). Obećanje primanja Duha Svetoga doprlo je do onih Židova koji su imali ispravan stav srca za primanje istoga u pravo vrijeme.

Isusova služba bila je “izgubljenim ovcama kuće Izraelove,” ali je također nagradila pravu vjeru koju su pokazali drugi (Matej 10:6, 5:21-28). Razotkrio je groznu zabludu i iskvarenost Židovskog vodstva, prvenstveno sekte Farizeja i Saduceja. Istaknute riječi istine i osude bile su usmjereni na one koji su ga odbacili i na kraju razapeli. Prisposode i pouke njegovih posljednjih dana bile su usmjereno na Farizeje i Saduceje u Jeruzalemu. Pouke i upozorenja također koriste duhovnom Izraelu tijekom Evandeoskog Doba.

Plinije Stariji

Prema piscima iz razdoblja Drugog hrama Josipa Flavija, Filona Aleksandrijskog i Plinija Starijeg, postojala je još jedna glavna sekta Židova, zvali su se Eseni koji su imali znatan utjecaj među narodom Judeje. Nema spominjanja ove sekte u Novom zavjetu, ali ih gore spomenuti pisci jasno opisuju, i drugi koji stavljaju reprezentativnu grupu u Kumran, kao polagače Svitaka s Mrtvog mora, pronađenih počevši od 1947. Biblijske filozofije ove skupine prožimaju sinagoge dijaspore. Ovi Eseni su živjeli u zajednicama raštrkanim po Judeji i bili su poznati po svom asketizmu i posvećenju.

Prema Josipu Flaviju, Eseni su bili separatistička grupa koja je dijelila materijalne posjede koji su se bavili discipliniranim proučavanjem, obožavanjem i radom. Njihova primarna učenja uključivali su odbacivanje korumpirane hramske vlasti i skoriju pojavu obećanog Mesije.

Pashalno Janje

Isus je znao da ima ovlast od Boga da položi svoj život u pravo vrijeme kao Pashalno janje (Ivan 10:17, 18). U Ivanu 7, Isusa su potaknuli njegovi učenici da dođe s njima na Sukot (blagdan sjenica) u Jeruzalem, šest mjeseci prije posljednje Pashalne sezone njegove službe. On je točno znao Božje vrijeme za njegovu smrt i prepoznao je da ako bi prerano otišao javno u Jeruzalem, on bi vjerojatno bio ubijen prije naznačenog vremena u proročanstvu. “Moje vrijeme se još nije ispunilo ... Ja još ne uzlazim [javno] na ovu svetkovinu : jer moje vrijeme još nije ... došlo” (Ivan 7:8). Isus je otišao na gozbu tajno, da izbjegne rane zavjere da ga ubiju.

Tijekom ove radosne gozbe poučio je mnoge, i “tako je zbog njega nastao razdor među ljudima. A neki od njih htjeli su ga uhvatiti, ali nitko nije podigao ruke na njega. Tada su stražari došli glavarima svećeničkim i farizejima, a oni su ih upitali: “Zašto ga niste doveli?” Stražari su odgovorili: “Nikada čovjek nije govorio kao taj čovjek” (Ivan 7:43-46).

Čini se da je od sredine Listopada do kasnog Prosinca, Isus bio u Jeruzalemu i oko njega, vjerojatno boraveći u Betaniji u domu Marije, Marte i Lazara. Ivan poglavlja 7-10 sadrže bogate pouke istine koje je Isus poučavao u prisutnosti onih koji su se osjećali ugroženo i željeli su ga ubiti. Nakon Hanuke (blagdana Posvete) za dlaku je

izbjegao da mu uzmu život nakon sukoba sa Židovskim vođama (Ivan 10:22-39).

Prosinac, 32 A.D.

Isus je napustio Jeruzalem krajem Prosinca (Ivan 11). Sišao je pokraj Jerihona, vjerojatno do mjesta gdje ga je Ivan krstio 3 godine ranije. Tamo, na obalama rijeke Jordana, služio je mnogima koji bi mu vjerovali. Vjerojatno su mnogi bili esenska Židovska sekta. Neko vrijeme između Veljače i Travnja, dobio je vijest da je njegov prijatelj Lazar na umoru. Iskoristio je vijest da važnu lekciju da je smrt poput sna. Dva dana kasnije se vratio svojim dragim prijateljima u Betaniju.

Ivan 11:17-44 donosi dirljivu priču o podizanju Lazara iz mrtvih, uzrokujući da još mnogo u i oko Jeruzalema povjeruju u Isusa kao syog Mesiju. Suprotno tome, nakon ovog konačnog čuda, Židovski vođe su smislili opravdanje za ubiti Isusa.

Na ovom vrhuncu svoje službe, Isus je zaustavio svoje javne nastupe u Judeji i preselio se u Efrajim, smješten u divljem, neobrađenom brdovitom predjelu zemlje 21 km sjeveroistočno od Jeruzalema. Ovo je sada arapski grad Taybeh. Nema zapisa o Isusovim aktivnostima tijekom njegova boravka u Efrajimu, ali to je vjerojatno bilo oko mjesec dana. Sigurno je tiho razmišljao o svom posljednjem “uspinjanju” u Jeruzalem i sudbini za koju je poznavao da ga čeka.

Matej bilježi ovu treću priliku kada Isus je predvidio njegovu smrt i uskrsnuće. „Gle, uzlazimo u Jeruzalem i Sin čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pis-

moznancima, pa će ga na smrt osuditi, i predat će ga Poganima da ga izruguju, i izbičuju i razapnu; a treći će dan uskrsnuti” (Matej 20:17-19).

Ovo posljednje “uspinjanje” (hebrejski, aliyah) do Jeruzalema je dobro dokumentirano. Bilo je čuda, javnog poučavanja i prisposodi s pozadinom nedavnog čuda — podizanja Lazara iz mrtvih. Isus očito ne bi htio putovati daleko subotom, pa će njegov dolazak u Betaniju biti dan nakon subote, nedjelja poslijepodne, 9. nisan 33. godine.

Te večeri Marija je iskoristila priliku za pomazanje Isusa sa skupom poašću. Ovaj osobit čin ljubavi uslijedio bi nakon podizanja njenog brata Lazara prije mnogo tjedana. Marija je tom prilikom dočekala Isusa s plačem-tugujući, moleći, “da si bio ovdje, moj brat ne bi umro,” dirnuvši i Isusa do suza (Ivan 11:32-35). Podižući brata iz mrtvih produbio bi njezinu zahvalnost, što bi dovelo do ovog predanog prinosa. Ovaj skupi dar izazvao je odbijanje kod Jude, kojem su se pridružili i drugi. Ali Isus je to prepoznao kao pomast, 10 Nisana, za njegovu približavajuću smrt — baš kao što su Pashalna janjad birana 10 Nisana.

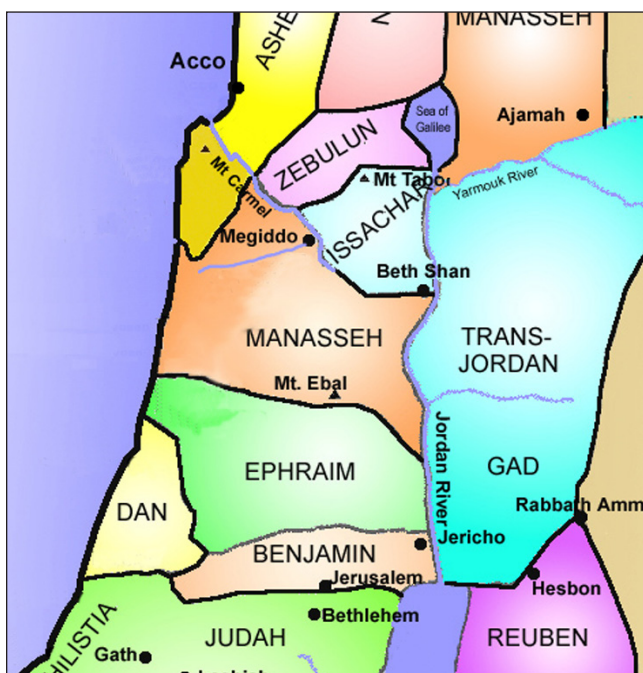
Sutradan, Ponedjeljak ujutro, još uvijek 10 Nisan, Isusa je dočekalo veliko mnoštvo dok se on približavao Jeruzalemu, vičući u svojem oduševljenju za Isusa, ispunjavajući Zahariju 9:9, “Jako se raduj, kćeri sionska! Kliči, kćeri jeruzalemska! Evo, Kralj tvoj dolazi k tebi: pravedan je on i spasonosan, ponizan i jaše na magarici i mladunčetu magarčinu.” Obični ljudi bili su spremni za Isusa da počne izvršavati njegovo kraljevstvo kao Mesija i obnovi sreću Izraela (Djela 1:6).

Isus je znao da je ta nada preuranjena, i ranije je dao prisposobu o tome (Luka 19:11, 12). Ali on je doista bio Mesija, i poučavao je ljude kao njihov imenovani ivoda. Promatrao je i neprikladno ponašanje u hramu (Marko 11:11), što ga je navelo da izbacij mjenjače novca idućeg jutra (Marko 11:12,15).

Te Nedjelje, 10. Nisana, kada je Isus bio primljen od oduševljene gomile, činilo se da je to vrhunac njegovog uspjeha. Ali Isusova reakcija bila je vrlo različita. „Sada se moja duša uznemiri; i što da kažem? Oče, spasi me od ovoga časa?” (Ivan 12:27). Isusu je na umu bila njegova dolazeća smrt. Ali on je znao i za konačni trijumf koji će iz toga proizaći (Ivan 12:31-33). Gomila, bez da su ga prepoznali primali su, uz klicanje, njihovo Pashalno janje (Izlazak 12:3).

Hallel

Nekoliko puta tijekom posljednjih dana Isusove službe, izgovorene su riječi Hallela ili pjevanja. Hallel (“hvala”) je Židovska molitva, doslovno recitiranje iz Psalama 113-118, koje su recitali ili pjevali Židovi na

Efraim, gdje je Isus otišao iz Jeruzalema

Marija, u Betaniji, pomazuje Isusove noge, Nedjelja uvečer, kad je počeo 10. Nisan

tri Hodočasnička Praznika koji se spominju u Tori — Pasha, Šavuot i Sukot - Pasha, Pedesetnica, i Blagdan sjenica. Pjevalo se isto tako na Hanuku i Rosh Chodesh — Blagdan Posvete, i početak novih mjeseci.

To je čin hvale i zahvale. Sva četiri Evanđelja citiraju Psalme 118:26 kada je Isus bio proglašen kraljem jašući u Jeruzalem. “Mnoštvo je uzelo palmine grane te mu izašlo u susret i klicalo: ‘Hosana! Blagoslovljen kralj Izraelov koji dolazi u ime Gospodnje!’” (Ivan 12:13).

Nakon što je Isus osudio vladavinu Izraela, i plakao nad Jeruzalemom (Matej 23:39), on je koristio isti stih upućujući na njegovu drugu prisutnost kad bi Izrael priznao Isusa i crkvu. Isus je bio „kamen koji su graditelji odbacili,” koji bi donio spas svima koji mole “Spasi nas, Gospodine!” (Psalmi 118:22,25 NIV). Svojim raspećem i uskrsnućem, Isus je bio “živi kamen koji su ljudi odbacili ali u očima Božjim izabran i dragocjen” (1. Petrova 2:4 ESV). On je postao glavni kamen temeljac (Djela 4:11, Rimljanima 9:33). “Tko vjeruje u mene neće se posramiti” (Rimljanima 10:11 NKJ). Kakva je privilegija shvatiti da smo dio njegove građevine, duhovnog hrama!

Utorak i Srijeda

Utorak i srijeda su bili posljednji dani Isusova javnog djelovanja. Bili su ispunjeni s prispodobama, proročanstvima i poukama koje su važne za nas tijekom posljednjih dana crkve u tijelu. Izazvao ga je Sanhedrin. Dao je prispodobe o dvojici sinova, vinogradu, svadbenoj gozbi, deset djevoja i talentima. Pažljivo je promatrao udovicu koje je dala dvije lepte. Bio je upitan o plaćanju danka Cezaru, braku nakon uskrsnuća, najvećoj zapovijedi, i pitao je druge kako bi Davidov sin mogao biti njegov Gospodar. Prokazao je Pisare i Farizeje i predvi-

dio uništenje hrama.

Kasno u srijedu završio je svoje javne lekcije, otišao iz hrama i prošao Maslinskom gorom gdje je razgovarao sa svojim učenicima. Bio je to Isusov posljednji dan da propovijeda istinu otvoreno.

Četvrtak je bio miran dan u Betaniji za Isusa dok je Judin plan da ga izda bio dovršen. On je rezervirao provesti posebno vrijeme sa svojim bliskim učenicima. Važne lekcije međusobnog pranja nogu, Petrovog odricanja, Judine izdaje i Večera Sjećanja živjeli bi kroz Evandeosko Doba. Njegov je život bio dragovoljno predan kao što je narod spremio zaklati svoju janjad u hramu, “između dvije večeri.” Umro je u 15 sati, 14. Nisana, prije Pashalnog obroka kojeg su Izraelci držali te noći, započinjući tjedan Beskvasnog Kruha, obilježavajući njihovu slobodu iz Egipatskog ropstva.

Povezanost s Esenima

Ovaj pisac je uvjeren da je Isus jeo Pashu prema Esenskom kalendaru dan ranije.¹ Neki izučavatelji smatraju da su ovi Pashalni obroci bili bez janjetine jer pravo ritualno žrtvovanje više nije bilo moguće u pokvarenom hramu. Razni izučavatelji smatraju da je Ivan Krstitelj bio povezan s Esenskom zajednicom u Kumranu.

Najvjerojatnije je Isusova služba izvukla puno njih iz ove sekte Židovstva, tvoreći veliku jezgru rane crkve. Ovo je podržano činjenicom da su Eseni nestali nakon Rimske disperzije. Drugi trag je da su Eseni prakticirali zajednički život, a braća nakon Pedesetnice u Jeruzalemu također su “imali sve zajednički” (Djela 4:32).

Najjači dokaz da je Isus bio povezan s Esenima nalazi se u Luki 22:9-11. Ovdje je Isus poslao svoje učenike da naprave pripreme za Pashalni obrok. Većina učenjaka

vjeruje da je to bilo u Esenskom dijelu Jeruzalema. To je potvrđeno uputama da pronadu čovjeka koji nosi vrč vode. Ovo bi se dogodilo samo u Esenskom susjedstvo koje nije uključivalo žene — dok su žene u normalnoj Izraelskoj kulturi imale isključivu odgovornost za nošenje vode.

Ova Esenska Pasha bila je prigodno vrijeme da Isus uvede Sjećanje na antitip Pashe u simbolima kruha i čaše. Vjerojatno je sa svojim učenicima nakon večere te noći pjevao Psalam 118. Ovaj psalam sadrži riječi pune mnogih iskustava koja bi Isus imao te noći i sljedećeg dana, smisao je još uvijek bio prikriven tjelesnom Židovu.

Draga braćo „Oslobodite se starog kvasca“, jer naše Pashalno janje, Mesija, žrtvovano je za nas. Držimo gozbu “s beskvasnim kruhom iskrenosti i istine” (1. Korinćanima 5:7,8 Berean Study Bible).

— *Paul Lagno*

---

(1) Urednik: Potencijalna povezanost Isusove posljednje večere po esenskom običaju, bez janjetine, interesantna je opcija koja nije mnogo istražena među nama. Autor nastavlja: “Postoji mnoštvo dokaza koji govoreći o važnosti Esena tijekom Isusovog života.

„Čovjek koji nosi vrč s vodom“ (Luka 22:10).

Ova referenca samo je zagrebala površinu.” www.encyclopedia.com/philosophy-and-religion/juda-ism/judaizam/eseni

Prijateljstvo

„Nitko nema veće ljubavi od ove: da netko život svoj položi za svoje prijatelje” (Ivan 15:13).

Izraz “prijatelj” je jedan od jezičnih etiketa danih odnosu između dvije osobe. Ta etiketa opisuje kako se osjećaju i ponašaju jedno prema drugome. Taj je izraz također Biblijski i stoga zaslužuje određeno razmatranje.

U Ivanu 15:15 Isus je rekao: “Više vas ne zovem slugama, jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; već sam vas nazvao prijateljima, jer sam vam otkrio sve što sam čuo od Oca svoga.”

Grčka riječ za prijatelja je *filos*. To znači “čuvati, voljeti, biti drag.” *Philos* je blizak *phileu*, što je najčešće prevedeno “ljubav.”

Postoji mnogo vrsta prijatelja: “Bliski, najbolji, dobri, povremeni, odani, od povjerenja, nerazdvojni, itd. Nažalost, postoje i “udaljeni, lažni, po lijepom vremenu i bivši” prijatelji.

Znanstvenici nam kažu da “prijateljstvo” ima stvarni, fizički učinak na ljudski um i tijelo. Ljudi bez prijatelja češće oboljevaju. Bez prijatelja imaju veći broj bolesti. Ako je “prijateljstvo” toliko važno u biološkom svijetu, mora biti jednako važno u duhovnom svijetu.

Tko su tvoji prijatelji? Koliko si ti dobar prijatelj? Pravo prijateljstvo ima zahtjeve. Mi bi mogli reći da postoji recept za prijateljstvo.

Najveće priznanje prijateljstva bilo je dano čovjeku po imenu Abraham. Jakovljeva 2:21-23 kaže o Abrahamu: “bi nazvan prijateljem Božjim.” Što je to bilo u Abrahamovom životu što ga je učinilo Jehovinom “prijateljem,” a ne samo a “slugom”? Abrahamov je život morao imati važne elemente koji su taj odnos učinili nekako posebnim. Nije se to dogodilo jednostavno tako.

Istaknut ćemo sedam vrijednosti koje bi mogle biti potrebne da se bilo koji odnos kvalificira kao prijateljstvo. Ako imate samo jedan ili dva od ovoga, to vjerojatno nije čvrsto prijateljstvo. Dve ili tri vrijednosti čine uzgredno prijateljstvo. Ako ih imate pet ili šest, možda ćete biti smatrani dobrim prijateljima. Ako su svi prisutni, onda ste vi najbolji prijatelji.

Vrijednosti Zahtijevane Za Prijateljstvo

(1) Dijeliti. Zajedničke ideje, aktivnosti, interesi, sklonosti. (2) Razumjeti. Kom- komunikacija mora biti jasna i česta. (3) Poštovanje. Druga strana je vrijedna

poštovanja. (4) Povjerenje. Oni moraju vjerovati jedan drugome iskreno. (5) Prihvatanje. Moraju biti uzeti takvi kakvi jesu. Postoji tolerancija na greške. (6) Odanost. Paze jedni na druge, postojani, vjerni, daju podršku i spremni su pomoći (7) Podučavanje i učenje. Svaki uči od drugoga. Poboљšavaju svoju vezu.

Abraham

Pogledajmo sedam elemenata prijateljstva u životu Abrahama. Što je Abraham dijelio s Jehovom? Oboje su voljeli pravednost i imali su zajedničke vrijednosti. Dijelili su viziju boljeg dana za čovječanstvo kada bi sve obitelji na zemlji bile blagoslovljene.

U Postanku 12:1-3, zbog njihovog zajedničkog temelja, Abraham je bio spreman napustiti svoju pogansku domovinu, a Jehova je obećao da bi Abrahamovo potomstvo imalo glavnu ulogu u planu blagoslova cijelog čovječanstva.

Nakon dijeljenja temelja, također je bilo potrebno da Abraham i Jehova razumiju jedan drugog. U Postanku 15 vidimo da Abrahamovo razumijevanje nije bilo trenutno niti automatski. Ponekada se moralo raspravljati i čak debatirati. Razumijevanje znači redovito komunicirati, slati poruke. Abraham nije u potpunosti razumio obećanje na početku. On je mislio njegovo bi sjeme morao biti Eliezer.

Prijateljstvo donosi vrijednost u život

Ali njegovo razumijevanje je raslo kako su nastavili sa komunikacijom.

U Postanku 18:22-32 imamo jedan od najizvanrednijih dijaloga ikada zabilježenih, gotovo debata između Jehove i Abrahama. To je bilo kada je Abraham razgovarao s Jehovom o uništenju Sodome. Parafrazirajući: „Ako ima 40 pravednika, hoćeš li poštediti grad. Ako ima 30 pravednika...?” Abraham je nastavio pitati sve do 10 ljudi. U Postanku 18:32, Abraham “reče: o, neka GOSPODIN, ne bude ljut, ja govorim samo još ovaj put: Možda deset” pravednika. Samo prijatelji mogu razgovarati tako jedan s drugim!

Broj tri, imali su veliko poštovanje jedan za drugog. U Postanku 18:17, Jehova je rekao: “Hoću li sakriti od Abrahama ono što ću napraviti?” (NIV). Poštovanje znači da je drugu osobu vrijedna odnosa. Prijatelji ne sakrivaju stvari od svojih prijatelja.

Broj četiri, povjerenje. Vjerovali su jedno drugome. Abraham je povjerio Jehovi život svog sina (Postanak 22). I Jehova je vjerovao Abrahamu s najvjerovatnijim obećanjem blagoslova ikada danim (Postanak 22:18).

Broj pet, prihvaćanje. Ovo može biti najveći ključ svakog prijateljstva. Oni su prihvatili jedan drugoga. Najviši duh svemir prihvaća nomadskog, pustinskog šeiha kao prijatelja. Abraham je prihvatio Jehovu kakav je on bio. Nije ga pokušao učiniti kao poganske bogove. I Jehova je prihvatio Abrahama kao stočara kakav je bio. Nije ga pokušao napraviti faraonom. Prijatelji prihvaćaju osobu kakva ona je. Ne zbog onoga što oni žele da one budu. To ne znači samo prihvaćanje njihovih plemenitih osobina i postupaka, nego i prihvaćanje njihovih slabosti.

Broj šest, Abraham je bio odan Bogu cijeli svoj život. On je ponudio svog sina Izaka jer mu je to Jehova rekao učiniti (Postanak 22). Jehova je bio odan Abrahamu preko Abrahamova života. On je bio odan Abrahamovom potomstvu, svim generacijama. Abraham je bio Jehovin ambasador, Njegov prorok, pa čak su i pogani ovo prepoznali. Jehova “je s tobom u svemu što radiš” (Postanak 21:22 NASB).

Broj sedam, Jehovino poučavanje Abrahama je lako vidjeti. I Jehova je uživao u Abrahamu. Abraham je bio slobodnog mišljenja, stvorenje slobodnog odlučivanja. Bio je kreativan. Smišljao je nove ideje i argumentirao svoja gledišta sa svojim prijateljem. Unatoč Jehovinom predznanju, Abraham nije bio robot. Jehova je gledao, prihvaćao i uživao u svim Abrahamovim svakodnevnim naporima.

Zbog prisutnosti i rasta ovih elemenata, nešto se dogodilo između te dvije osobe. Njihov se odnos iskristalizirao u nešto što zovemo prijateljstvom. Oni su postali prijatelji. Bilo je brige, osjećaja, emocija, naklonost i—

Vjerni Abraham

philos. Bili su prijatelji.

Primijetite što njihovo prijateljstvo nije bilo. To nije bilo posjedovanje druge osobe, Jehova nije posjedovao Abrahama. Abraham nije bio marioneta. Jehova ga je podijelio sa obitelji, sa anđelima, sa svjetovnim kontaktima. Abraham nije posjedovao Jehovu, nije bio isključiv. Podijelio je Jehovu sa svima s kojima je to mogao. Nije bilo nikakvog iskorištavanja, nije bilo stalnog traženja usluga. Abraham i Jehova bili su dobri prijatelji. Bili su najbolji prijatelji.

Jakov

Za naš drugi primjer, pogledajmo Abrahamovog unuka, Jakova. Jakov je imao poduži odnos s Jehovom. Ali Jakov je bio drugačije osobnosti. Kasniji pisci nisu mu dali etiketu “Jehovinog prijatelja.” Ali bio je. Možda malo drugačija vrsta prijatelja, i samo u ovome je velika pouka. Biti prijatelji ne čini ljude identičnima. Jedna osoba može imati različite vrste prijatelja, čije se osobnosti i karakteristike uvelike razlikuju.

Kada pogledamo odnos između Jehove i Jakova, vidimo li zahtjeve za prijateljstvo?

Sigurno su dijelili mnoge vrijednosti, posebno sve važni obećani blagoslov. Razumijevanje izgleda jasno. I poštovanje je bilo tamo. Međutim, kada dodemo do povjerenja, vidimo da se Jakov definitivno naslonio na ruku tijela naspram potpunog oslanjanja na Jehovu. U nekoliko navrata u životu Jakov bi nešto učinio manje od potpuno poštenog i manevrirao je situacijama za njegovu tjelesnu korist.

Ipak, u Postanku 31:3 Jehova je poslao Jakova natrag u domovinu i rekao mu: “Bit ću s tobom.” Jehova je poslao

svoje anđele (Postanak 32:2). Jakov je imao povjerenja i hrabrosti hrvati se s glasnikom. Jakov je bio blagoslovljen opet s promijenjenim imenom u Izrael. Jakov je govorio o njihovom prijateljstvu, rekavši “Vidio sam Boga licem u lice, a ipak je moj život bio pošteden” (Postanak 32:30 NIV).

Pred kraj Jakovljeva života Josip je želio da se Jakov preseli u Egipat da bude bliže obitelji. Postanak 46:2, Jakovljevi dijalog s Bogom je dan. Jehova je rekao Izraelu: “Jakove, Jakove ... ne boj se otići u Egipat ... ja ću ići ... s tobom” (NIV). Nešto posebno se dogodilo u tom trenutku. Jakovljevo ime je bilo promijenio u “Izrael” godinama ranije, ali kada mu se Jehova obratio pred kraj njegova života: Jehova je rekao: “Jakove, Jakove.” To je bilo njegovo staro ime. Razgovarala su to dva stara prijatelja jedan s drugim po posljednji put i Jehova je upotrijebio njegovo ime, Jakov, baš kao kad su se prvi put sreli.

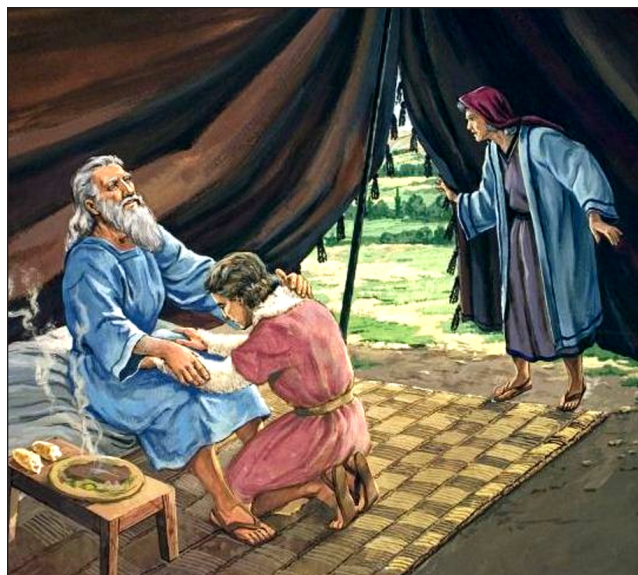
Vidimo sedam elemenata prijateljstva u ovom odnosu iako Jakov nije bio osoba kakav je bio njegov djed. Ali Jakov je bio još uvijek prijatelj Jehovin.

Odgovornosti

Prijateljstvo ima odgovornosti. Juda je rekao, očuvajte se u Jehovinoj ljubavi (Juda 1:21). To je strogo na nama. Jehova se neće mijenjati. Možemo se zapitati u vezi s našim svakodnevnim odnosima, koliko smo mi dobri prijatelji? Postoje li elementi prijateljstva koje ignoriramo ili se mogu poboljšati?

Jedna od najtužnijih situacija je ona bivših prijatelja. Ljudi se mijenjaju, i kako svaki raste i mijenja se, osnova sedam elemenata prijateljstva se također može promijeniti. Ako se ovo događa kada je to “prijateljstvo sa svijetom,” onda je to dobra stvar (Jakovljeva 4:4). Ali se može dogoditi čak i s braćom. Moguće je da postoji nedostatak komunikacije. Ponekad jedna od strana narušavaju povjerenje. Možda postoji čin nelojalnosti. Koji god se sastojak promijenio, odnos je oštećen i postaje stanje pod nazivom “bivši prijatelji.”

Jedno od najvećih prijateljstava koje se snizilo u “bivše prijateljstvo” bilo je Adamovo prijateljstvo s Jehovom. Ovo je u Postanku 2, 3, i 4. Adam je bio stavljen u prekrasan vrt. Dobio je pomoćnika. Bilo mu je dopušteno

Jakov je blagoslovio svog sina Izaka

da imenuje životinje. Sve su to bila djela Jehovinog prijateljstva. Postanak 3:8 implicira to da su njih dvoje redovito razgovarali zajedno.

Ali Adamovo prijateljstvo s Evom bilo je veće nego njegovo prijateljstvo s Jehovom. Adam je bio nelojalan Bogu i došlo je do razdvajanja. Borba protiv trnja i čička i obrada prokletog tla ne može se usporediti sa osobnom agonijom zbog gubitka komunikacije s Jehovom. Adam je izgubio najboljeg prijatelja.

U duhovnom smislu imamo isti rizik. Ako imamo nedovoljno povjerenje, ako ne uspijemo zadržati trenutno razumijevanje, trenutnu komunikaciju, ako imamo propuste u nelojalnosti, onda idemo putem velikog rizika. Prijateljstva treba cijeniti i njegovati.

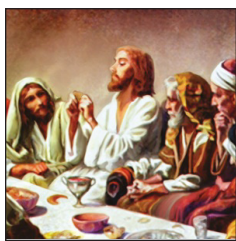
Posljednju večer koju je naš Učitelj proveo sa svojim učenicima, Isus je dao duboku izjavu (Ivan 15:15). “Više vas ne zovem slugama, jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; već sam vas nazvao prijateljima, jer sam vam otkrio sve što sam čuo od Oca svoga.”

Naše prijateljstvo s Isusom opisuje dubinu našeg odnosa s njim. Ovo je pravo bratstvo Čaše koju dijelimo. Neka svi postanemo bolji prijatelji našeg Gospodina i jedni od drugih.

— Timothy Krupa

Otključavanje Poniznosti

„Služeci Gospodina sa svom poniznošću uma ” (Djela 20:19).

Bog smatra poniznost neophodnim svojstvom karaktera svakog sljedbenika Krista, da dokažu vjernost svom zavjetu posvećenja. Apostol Petar je napisao: “Odjenite se s poniznošću: jer se Bog oholima opire i daje milost poniznima. Ponizite se dakle pod moćnom rukom Božjom, da vas uzvisi u svoje vrijeme” (1. Petrova 5:5, 6).

Prema Thayerovim Grčkim Definicijama, riječ poniznost kako se koristi u gornjem odlomku može se definirati na nekoliko načina. Dvije od ovih hvataju bit poniznosti dok promatramo naš osobni položaj pred Gospodinom: „osjećaj za vlastitu malenkost;” i “niskost uma.” Iako takva trijezna procjena nas samih služi kao temelj za poniznost, kao i sve ostale osobine karaktera koje trebamo razvijati, poniznost se također mora širiti prema van u obliku riječi i ponašanja. Kako možemo otključati poniznost koja služi kao osnova našeg odnosa s našim nebeskim Ocem? Kako to možemo primijeniti u vanjsku praksu od strane naših riječi i djela?

Apostol Pavao daje određene ključeve za otključavanje poniznosti u svojoj poslanici Filipima. U postavljanju pozornice za to piše: “Ako li, dakle, postoji kakva utjeha u Kristu, ako li kakva okrepa ljubavi, ako li kakvo zajedništvo Duha, ako li kakve srdačnosti i milosrđa, upotrijebite moju radost tako da budete istog mišljenja, imajući istu ljubav, budite složni, jedne misli” (Filipijanima 2:1,2). Zapažamo u ovim recima “ako, budite.” Ako, u našem odnosu s Kristom, ima ohrabrenja, utjehe iz ljubavi, sudjelovanja u Duhu, naklonosti i suosjećanja, onda bi određene stvari trebale uslijediti da upotpune našu radost. To su, kaže Pavao, biti istog uma, imati istu ljubav, i biti potpuno složni i jednodušni.

Svi bi sigurno odgovorili potvrdno na ovu izjavu “ako.” Budući da je to slučaj, pozvani smo “biti” da se uključimo, svojim ponašanjem, u postizanje jedinstva uma i ljubavi, iznad našeg osobnog položaja pred Bogom, uključiti naš odnos prema našim obiteljima, našoj braći, pa čak i našim bližnjima.

Ambicija

Apostol nam tada govori kako to ostvariti. Pritom nam daje ključeve za otključavanje izražavajući poniznost kroz naše riječi, djela i ponašanje prema drugima. “Ništa ne

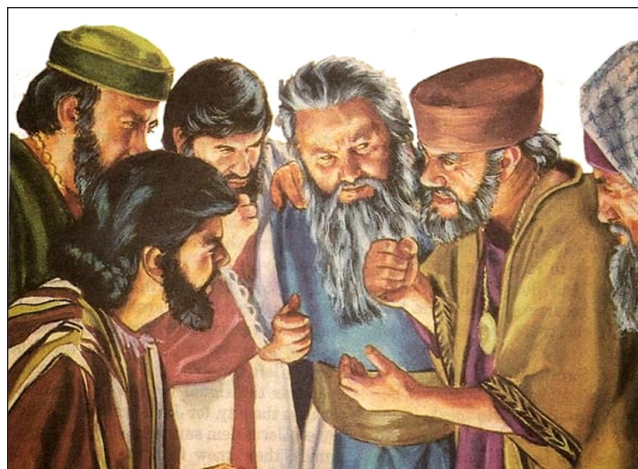
činite u svadljivosti ili ispraznoj slavi, nego u poniznosti smatrajte jedan drugoga boljima od sebe! Ne gledajte samo svaki na svoje nego i na ono što je drugih!” (Filipijanima 2:3,4 ESV).

Riječ “svadljivost” ovdje je definirana u Thayeru kao “izborna kampanja,” “odlika udvaranja,” i “izlaganje sebe naprijed.” U Isusovo vrijeme možda nijedna skupina nije bila primjer ove osobine više od književnika i Farizeja. “Sva svoja djela,” rekao je Isus, “čine zato da ih vide ljudi” (Matej 23:5). Čak i učenici su ponekad bili žrtve ovog duha. Luka bilježi: “Također je došlo do svade među njih, koji od njih bi trebao biti najveći” (Luka 22:24). Još gore, učenici su to učinili u gornjoj sobi noći prije Isusove smrti i nedugo nakon što je ustanovio Sjećanje na svoju smrt. Umjesto da pokažu svoju ljubav i brigu za Učitelja, učenici su bili u “izbornoj kampanji” i “odlici udvaranja.”

Uobraženost

Pavao je također pisao crkvi u Filipima da ne smijemo ništa učiniti iz umišljenosti. “Uobraženost,” prema Thayeru, označava “praznu slavu” i “neutemeljen, prazan ponos.” Ovo može biti podmuklo. Možda to mislimo jer budući smo sinovi Božji, imamo nešto za biti ponosan, ili da je naša služba njemu nešto od posebne kvalitete, čak i iznad onoga što bi Gospodin mogao očekivati. Ovo može biti opasno.

Prisjetite se postupaka kralja Šaula koji se borio protiv Amalečana, 1. Samuelova 15:3-26. Saul je sačuvao živog Agaga, amalečkog kralja, i najbolje životinje

Farizeji nisu bili ponizni

Filipi

Amalečana za žrtvovanje. Ovo je bila vrsta uobraženosti koju Pavao opisuje. Bilo je to prazna slava, neutemeljen i prazan ponos. To je bilo prazno jer je Šaul očito otvoreno bio neposlušan Božjeim uputama, koje su bile izričite da se sve Amalečane i sve njihove životinje, treba ubiti (1. Samuelova 15:3).¹

U 22 retku ovog izvještaja, Samuel je razjasnio Šaulov promašaj: “Evo, poslušnost je bolja od žrtve, i poslušati od sala ovnujskog.” S djetetom Božjim, također, poslušnost je bolja od svake žrtve ili službe koju možemo prinijeti. Ponizno slijedeći Gospodinove upute jedini je način za naš rad u njegovo ime, ili u ime naše braće, da bude prihvatljivo.

Poniznost

Pavlove riječi u Filipljanima 2:3,4 poučavaju nas, da umjesto da imamo sebične ambicije ili uobraženost – odliku udvaranja ili imati neutemeljen ponos — trebali bismo „u poniznosti smatrati jedni druge značajnijima od vas samih” (ESV). Poniznost je, tvrdi Pavao, temeljni koncept. Ali da poniznost stavi u praktičnu upotrebu, on navodi da bismo trebali steći naviku uvažavanja drugih kao značajnije od nas samih. Ovo je ključ za otključavanje poniznosti u svakodnevnoj praksi.

Pismoznanci i Farizeji to nisu činili. Bili su egocentrični i gledali su s visine na druge. Učenici u gornjoj sobi slično tome su promašili u tome. Iako su kasnije naučili drugačije, pod prosvjetiteljskom snagom Duha Svetoga, u vrijeme kada su htjeli tražiti najveći položaj uz Isusa. Saul također svjesno nije poslušao Božje upute, i mislio je da će za to biti nagrađen.

Smatrati Druge Značajnijima

Pavao kaže da smatramo druge - svoju braću, naše bližnje, našu obitelj, i prije svega, Boga - značajnijima od nas samih. To je poniznost na djelu. Koji je najbolji način da smatramo druge značajnijima od sebe? Isus i Pavao predvode u tome primjerom. Oni su služili drugima i ponizno služili Bogu.

Isus je u gornjoj sobi pružio ovu pouku kada je oprao noge učenicima (Ivan 13:1-17). Pranje nogu je inače bio posao slugu. Ali Isus, iako njihov Učitelj i Gospodin, smatrao je svoje učenike značajnijim nego sebe. Tako je ponizno i voljno izvršio divan čin služenja za njih. Zatim je rekao: „Jer sam vam dao primjer da i vi činite kao što sam ja vama učinio. Uistinu, uistinu, kažem vam, nije sluga veći od svoga gospodara, niti je poslanik veći od onoga koji ga je poslao” (Ivan 13:15,16).

U prvom poglavlju Poslanice Filipljanima, Pavao je govorio o mentalnoj borbi s kojom se suočio. S jedne strane, želio je biti s Gospodinom, “umrijeti je dobitak.” Međutim, on je prepoznao da je “održati se u tijelu potrebnije” za braću, čak i ako je to značilo više žrtve i patnje dalje s njegove strane. (Filipljanima 1:21-26). Pavao je smatrao da su njegova braća značajnija od njega samog.

Visoki Standardi

To su visoki standardi. Moramo pitati sebe, smatramo li druge značajnima od sebe? Služim li im ponizno bez želje za osobnom slavom? Kad je Isus prao noge učenicima, bilo je to privatna stvar. Nije bilo gužve, nije bilo vanjskog prikazivanja ili slave - samo skromna, tiha služba. To je standard postavljen pred nas. To je jedan od ključeva za otključavanje prakse poniznosti.

Filipljanima 2:4 dodaje: „Ne gledajte samo svaki na svoje nego i na ono što je drugih.” Ovo je slično njegovoj opomeni u 3. retku, ali ovdje Pavao govori o našem mentalnom fokusu kada uzimamo u obzir svoje interese i one drugih.

Podsjećamo se na Lota i njegov mentalni fokus kad su se on i Abram razdvojili. Abram je rekao svom nećaku Lotu: “Zar nije cijela zemlja pred tobom? Molim te, odvoji se od mene! Ako ćeš ti na lijevo, onda ću ja poći na desno; ili, ako ti odeš na desno, onda ću ja ići na lijevo. Nato je Lot podigao oči svoje te promotrio svu ravnicu Jordansku kako je posvuda dobro natopljena, baš kao vrt GOSPODNJI, kao zemlja egipatska koja ide prema Zoaru” (Postanak 13:9,10).

Lotov je fokus bio na sebi, a ne Abram, njegovom stricu, pa je odmah uzeo prednost ponude. Sve što je mogao mentalno zamisliti bila je plodna ravnica Jordanske doline, pa je odabrao tu zemlju u kojoj će se nastaniti. Lot se više usredotočio na sebe nego na Abrama. On je također više uzimao u obzir svoje materijalne interese nego njegove duhovne potrebe. Kada je odabrao gdje će živjeti to je uključivao vrlo grešno mjesto. Dakle, ono što on misli da je u njegovom najboljem interesu je zapravo bio njegov najgori interes, toliko da je njegova odluka za njega rezultirala velikim gubitkom.

U kasnijim događajima, Lot je izgubio svoja dva zeta i također njegovu ženu. Njegove dvije preživjele kćeri su ga na kraju prevarile, rađajući djece po njemu, koji postadoše Moapci i Amonci, dva naroda koja su kasnije postala dva ogorčena Izraelska neprijatelja. Sve se ovo dogodilo jer se Lot usredotočio na sebe, a ne na druge, i umjesto na Gospodina.

Materijalno i Duhovno

Pavao, kada je razgovarao s braćom u Filipima, ne kaže da zanemarimo naše međusobne interese. Treba ih razumno ispuniti. Naši vlastiti interesi, i materijalni i duhovni, uključuju druge. Materijalno, trebamo gledati na interese naše obitelji, našeg poslodavca, zakone zemlje, i biti dobri građani i susjedi. Duhovno, moramo gledati na svoje interese, one braće, naše ekklesije i bratstva - suradujući u žetvi i širenju poruke Evanđelja kraljevstva.

Ukratko, trebali bismo imati uzajamnu brigu i zanimanje i za naše interese i za interese drugih. Što se tiče naše braće, ovo bi trebalo naglasiti međusobno izgrađivanje tijela Kristovog. Svi od Gospodinovih posvećenih odazvali su se na jedan poziv, trude se trčati za isti cilj, trče istu utrku, upijajući isti Duh Sveti, i boreći se protiv palog tijela i duha svijeta. Ispravno gledajući i na naše duhovne interese i one naših su članova tijela, međusobno si pomažući i davajući podršku jedni drugima, važan je ključ do otključavanja poniznosti.

Naš konačni primjer

Nakon njegovih riječi u Filipljanima 2:1-4, Pavao nas podsjeća da je Isus naš konačni primjer i ključ za

Isus, pere noge svojim učenicima

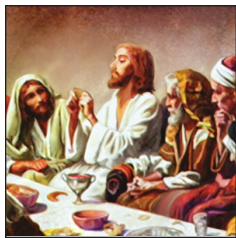
otključavanje poniznosti. Neka ove riječi odjekuju u nama dok uzimamo u obzir djela i ponašanje povezano sa stavljanjem poniznosti u akciju. „Neka u vama bude ona misao koja je i u Kristu Isusu, koji premda je bio u obličju Božjem, nije smatrao krađom što je jednak Bogu, nego je sâm sebe učinio neuglednim i uzeo obličje slugu te postao sličan ljudima. I našao se oblikom kao čovjek, ponizio je sâm sebe i postao poslušan do smrti, i to smrti na križu. Zato ga je Bog i preuzvisio i dao mu ime koje je iznad svakoga imena, da se na Isusovo ime prigne svako koljeno onih nebeskih, i zemaljskih i podzemaljskih, i da svaki jezik prizna da Isus Krist jest Gospodin, na slavu Boga Oca” (Filipljanima 2:5-11).

— Stephen Jeuck

(1) Urednik zapaža da 1. Samuelova 15:12 također da je naznaku Šaulovog ponosa. To se ne vidi u Kralju Jakovu. NIV kaže: “Samuel ... je otišao ususret Šaulu, ali mu je bilo rečeno: ‘Savao je otišao u Karmel. Tamo je podigao spomenik sebi u čast i okrenuo se i otišao dolje u Gilgal.’”

Tragedija od „Ne Sasvim”

„Jer je taj pravednik, prebivajući među njima, iz dana u dan mučio svoju pravednu dušu gledanjem i slušanjem njihovih bezakoničkih djela” (2. Petrova 2:8).

Živimo u doba kompromisa i racionalizacije. Jedna je stvar praviti kompromise koji služe i jednoj i drugoj strani uključenoj u problem, a da pritom ne prave kompromise Kršćanskih načela. To je sasvim druga stvar da racio-

naliziramo svoj stav o stvarima. Kompromis se događa se između strana koje se ne slažu. Racionaliziranje se odvija u umu. Racionalizirati znači opustiti ono što je netko već zaključio da jest odgovarajući standard. Ovo može biti duboko ozbiljno za Novo Stvorenje. Misli slijede fokus na precizno utvrđivanje racionalizacije ponašanja i kako ono dovodi do toga da nije sasvim ispravno, nije baš u skladu s principom, ili ne sasvim dovoljno pobjednički.

U 2. Petrovoj poslanici apostol govori o anđelima koji su sagriješili, svijetu u vrijeme potopa, i gradovima Sodomi i Gomori. On opisuje Lota kao pravednika. “A izbavio je pravednog Lota, izmučenog od besramnog življenja onih opakih, (jer je taj pravednik, prebivajući među njima, iz dana u dan mučio svoju pravednu dušu gledanjem i slušanjem njihovih bezakoničkih djela); Gospodin zna pobožne iz iskušenja izbavljati, a nepravedne čuvati za Dan suda da budu kažnjeni” (2. Petrova 2:7-9).

Trojica anđela posjetila su Abrahama

Kako je Lot bilo tako dobro ispitan? Mi ćemo pogledati taj izvještaj o Lotu i njegovim iskustvima kao simbol Velikog Mnoštva. Pripazite na temu Ne Sasvim.

Kako bi Lot mogao predstavljati Veliko Mnoštvo, ako on nije bio izravni potomak od Abrahama? Kako je mogao predstavljaju potencijalno dijete obećanja, ako nije bio jedan od njih? Predlažemo rezervnu početnu točku za ovu sliku koja se čini da se uklapa bez kontradiktornosti:

Prije nego što je Abram napustio očev dom, njegov otac Terah napustio je vlastitu kuću! “Terah je uzeo Abrama, njegovog sina, i Lota, sina Haranovog ... i Saraju ... Abramovu ženu, i izidoše s njima iz Ura Kaldejskog” (Postanak 11:31). U R 3936, Br. Russell sugerira da su putovali prema Kanaanu da pobjegnu od grubog idolopoklonstva koje ih je okruživalo u Uru. Tako je Lot bio zajedno s Abramom dok su bježali od idolopoklonstva. Ovaj početak nam pomaže ući u trag Lotovim postupcima u kontrastu sa Abramovim postupcima u pogledu vjernosti.

Imena u izvještaju su smisljena. Lotov otac bio je Haran, što znači “planinar” (Strongov 2039.). Lotovo ime znači “pokrivalo” (Strongov 3876). Lot je bio “pokriven” jedan, sin planinara, koji je živio u planinama. Njegovo naslijeđe i njegovo ime predstavljaju blizak odnos s Bogom kroz Krista.

Priča o razdvajanju Lota i Abrama se nalazi u Postanku 13:8-13. Abram je oslovio Lota kao svog “brata” i dao mu izbor tko će kamo ići. Lot je vidio dvije stvari u njegovom odabranom smjeru. (1) prostor, plodno tlo i priliku za procvat. Tko ne bi želio lakše radno okruženje za svoje stočare? (2) Jasno definirana naselja zla. Lot, koga je Terah izveo iz idolopokloničke okoline, odabrao je život u još gorem idolopokloničkom okruženju. Lot, sin planinara Harana, izabrao je dolinu.

Tragedija ne sasvim: Lot je racionalizirao izbor da se približiti centrima zla u zamjenu za veće prednosti. Pomaknuo je svoje šatore sve do Sodome. Bio je ostao blizu, iako nije bio uključen.

Ali njegov izbor nije bio sasvim dovoljan da ga zadrži od zla. Što je sa mnom? Da li postavljam svoj vlastiti pravac na duhovno zdrav put — ili ne baš sasvim? Jesu li moji izbori za dobro moje obitelji na SVIM razinama — ili nisu sasvim dovoljno dobri?

Godinama kasnije, Postanak 18 daje još jedan kontrast između Abrahama i Lota. Abraham, neznano u početku imao je posjet trojice anđela. Abraham je vidio kako se približavaju i skočio je poslužiti ih. Stajao je, dok su sjedili njegovi počasni gosti i jeli. Imao je opipljiv entuzijazam! Anđeli su rekli Abrahamu o predstojećem rođenju Izaka.

Zatim, dok su odlazili, krenuli su prema Sodomi da joj sude za njihov nemoral, zbog Božje ljubavi prema Abrahamu, anđeli su otkrili njihov plan. Abrahamova zabrinutost očita je iz toga kako se on cjenkao s Bogom, za Sodomu i njezin narod. Ali njegove riječi pokazale su Abrahamovo duboko poštovanje za Boga i pristajanje na njegovu volju.

Dolazak u Sodomu

U Postanku 19:1-3, dok je sjedio na vratima Sodome, Lot je vidio kako dolaze dva anđela. On je također skočio služiti s poštovanjem, ali na malo drugačiji način.

Abraham i Lot sjedili su svaki na ulazu u njihov dom - šator (privremeni stan) Abrahama i Lotov grad. Oboje su pokazali poštovanje i toplo gostoprimstvo. Očito je Lot pokušavao zaštititi anđele. Parafrazirajući Postanak 19:2-3, Lot je rekao: "Drago mi je da ste ovdje! Dođite u moju kuću, opustite se, jedite, spavajte ... pa otidite u cik zore! Ne ostajte ovdje, previše je zla, preopasno je! Lot ih je snažno nagovarao da uđu u njegovu kuću, i on im je služio.

Lotova je pravednost očita, jer je bio za sklon zaštititi ih i skroman. Bio je gotovo isti kao Abraham, ali ne baš sasvim! Jedno vrijeme Lotova kuća je bila šator, ali sada je živio unutar grada. Kako se to dogodilo?

Tragedija ne sasvim: Lot je postavio sebe izvan zlog grada, ali s vremenom ustalio se unutar njega. Lot nije bio sasvim siguran i vjerojatno je učinio GOTOVO dovoljno da se čuva od zla. Što je sa mnom? Sadim li se preblizu liniji razgraničenja, i s vremenom, dopustim da linija puzi prema meni i u stvarnosti me okružuje? Da li moja duhovna obrana nije dovoljno jaka? Nije baš sasvim dovoljna? Nije baš sasvim dovoljno pričvrsnuta?

Postanak 19:4-5: Zli ljudi iz Sodome opkolili su Lotovu kuću. Pravedni Lot je stajao pred njima samima i molio ih da ne postupaju opako. Abraham je molio Gospodina o spašavanju svih pravednika. Lot je molio zle ljude da se ne ponašaju zločesto. Gotovo isto, ali ne sasvim!

Da bi umirio zle ljude, Lot im je ponudio njegove kćeri. Ovo je pravedan čovjek kada puca pod ekstremnim pritiskom. Zar nije imao Božje anđele u svom domu? Da Lot nije napravio svoj dom u samom krilu zla, takav traumatičan događaj se nikada ne bi dogodio. Da se oslonio na anđele, umjesto na sebe, takav grubi kompromis

Lot bježi iz Sodome

nikada ne bi uzeo u obzir.

Postanak 19 se nastavlja s Lotom kojeg su anđeli spasili, povlačeći ga natrag u kuću i zaslijepivši napadače. Anđeli su ga puno pitali o njegovoj obitelji, obavijestivši ga da oni budu uništiti grad. Lot je molio one koji su mu bili važni, ali ne bi mu vjerovali. Njegovi zetovi bili su Sodomljani. Njegove kćeri koje su se udale za njih su izgleda duboko zaboravile svoje pravedno naslijeđe.

Tragedija ne sasvim: Lot je govorio istinu svojoj široj obitelji — ali zbog okruženja u koje je svjesno postavio samoga sebe, nije ih baš uspio uvjeriti. Što je sa mnom? Govorim li poslušno istinu, ali s kompromisne pozicije?

Jutro

Sljedećeg jutra dramatičan simptom ne sasvim se razvio, izrazio se je kroz OKLIJEVANJE. Anđeli su nagovarali Lota, njegovu ženu i dvoje kćeri da odu. Ali Lot je oklijevao (Postanak 19:16). Nakon svega što je Lot vidio, bio je još uvijek privržen Sodomi. Bog je bio suosjećajan, i anđeli su ih izveli iz grada. Tada im je bila dana snažna trodijelna naredba: Napustiti dolinu. Pobjeći u planine. Ne gledati iza sebe! Lot je upozorio druge da odu, ali on sam se predomišljao.

Tragedija ne sasvim: Lot je pokazao vjeru, ali ne i puno uvjerenje. Oklijevanje koči uvjerenje. Što je sa mnom? Imam li istinsko uvjerenje vjere potrebno kad imam "Ovako govori Gospodin" preda mnom?

Zoar

Lot je opet oklijevao, pitajući anđele bi li mogao umjesto toga otići u obližnji gradić umjesto u planine. Zahtjev je udovoljen, i pobjegli su u grad Zoar. Lot je imao povijest bježanja od opacine tri puta — najprije s

njegovim djedom, tada s Abrahamom, i sada iz Sodome. Sva tri iskustva selidbe bila su usmjerena Božjom rukom. Lot, “pokriven” (simbolički prekriven Isusovom žrtvom), sin planinara (planine su simbol Božjeg obitavališta), cjenkao se NE ići u planine. Umjesto toga, on je ponovno tražio “mali” grad - možda pokazuje manju grešnost — ali još uvijek ne utočište planine.

Tragedija ne sasvim: u tri prilike, Lot je slijedio Božji smjer. U prva dva slučaja, s Terahom, i zatim s Abrahamom, Lot je otišao s drugima. Sada, kada je prepušten sam sebi, cjenkao se za opciju, Zoar, što mu nije bilo rečeno ići. Što je sa mnom? Imam li pravo uvjerenje vjere da slijedim kamo me Gospodin vodi? Ili strah od onoga što bi se moglo dogoditi mijenja moje odredište?

Osvrtanje Unatrag

Postanak 19:23-26: Kad je Lot stigao do Zoara, počelo je uništavanje Sodome. Lotova žena se je osvrnula i postala stup od soli. Možda činjenica da nije imenovana sugerira da je predstavljala dio Lotovog vlastitog oklijevanja. Za Veliko Mnoštvo, na neki način, dio njih umire dok nevoljko bježe od grešnog svijeta.

Lot je nastavio na bolje mjesto - mjesto “manjeg” grijeha — ali ne u planine, gdje mu je rečeno da ide. Njegov djed bježi iz Ura bi pokazao potrebu za bijegom. Njegovog oca ime bi pokazalo da su planine bile njegova sudbina. Anđeo Božji bi ga doveo tamo. Lot je kompromitirao sva tri dijela zapovijedi anđela! U međuvremenu, Abraham je promatrao uništenje sa svog višeg mjesta sigurnosti. Bog se sjetio Abrahama spašavajući Lota koji uvijek oklijeva (Postanak 19:29).

Tragedija ne sasvim: Lot je pobjegao iz Sodome i razaranja, ali je pretrpio veliki gubitak u procesu. Ostavio je dio sebe dok je bježao. Lotovo oklijevanje, na slici njegove žene, pokazuje dvoumni stav. Za usporedbu, Abraham

je mogao gledati na uništenje iz izdaleka. Znao je da je Božja volja pravedna i milosrdna. Što je sa mnom? Trpim li ikada gubitak kao rezultat polovičnog bijega od vlastitog zla izbora? Kad konačno odlučim ići, je li to s uvjerenjem ili zbunjenošću?

Planine

Posljednji događaj zabilježen u Lotovom životu bio je tužan. Lot i njegove kćeri konačno su otišli u planine. Tamo je bio okaljan od svojih kćeri, koje su kasnije rodile sinove. Ovi sinovi su postali Moapci i Amonci — oboje koji su bili buntovni protiv Boga.

Tragedija ne sasvim: Iako je Lot konačno je stigao u planinu, šteta je učinjena. Živeći u groznim okolnostima vodio je svoje kćeri na nevjerne postupke, vodeći do nevjerne ostavštine. U međuvremenu, vjerni i odvojeni Abraham je bio blagoslovljen sinom, tj sjemenom obećanja, kroz koje su sve obitelji na zemlji imale biti blagoslovljene. Što je sa mnom? Jesam li na mjestu u svom posvećenom hodu da ostavljam otvorena vrata naslijeđu manjem od duhovne poslušnosti i žrtve?

Pouke za nas

Lotova iskustva nam pokazuju da smo i mi podložni sindromu ne sasvim.

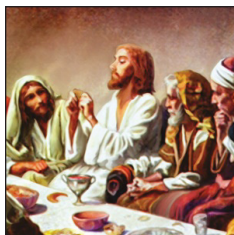
Juda 21-23: „sebe očuvajte u ljubavi Božjoj iščekujući milosrđe Gospodina našega Isusa Krista za život vječni. I na neke se sažalite, razlikujući ih, a druge sa strahom spašavajte grabeći ih iz ognja; mrzite i odjeću od tijela okaljanu.”

Uzmimo pouke iz Lotovih tragedija ne baš sasvim k srcu. Hodajte s uvjerenjem. Nemojmo se prilagođavati općim očekivanjima kako bi smo zaštitili sebe i svoje interese. Ne ustručavajte se zbog vezanosti za svjetovno okruženje. Umjesto toga, otidite bez rezervacije.

— Rick Suraci

Pokažite Se Prokušanima Pred Bogom

„Proučavaj da se prokušani pokažeš pred Bogom, kao radnik koji se ne treba stidjeti, koji ispravno razlaže riječ istine” (2. Timoteju 2:15).

Ovaj se redak može podijeliti na pet primarnih dijelova za njegovu bolju razumijevanje i primjenu.

(1) Proučavajte — proučavajte Božju Riječ, tj Sveto pismo i naše vlastito ponašanje. Da li naše ponašanje odgovara onome

što proučavamo u Svetom Pismu? Ako ne, zašto ne? Naše ponašanje mora se promijeniti kako bi odgovaralo onome što nas Sveto Pismo uči. Da bismo bili prihvatljivi Bogu, naše ponašanje bi trebalo ne biti naš vlastiti način razmišljanja, već novi i živi put koji nam je otvoren kroz Isusa, naš primjer. Naše nas razmišljanje treba preobraziti, kao što poručuje Rimljanima 12:2: „nego se preobrazite obnavljanjem svoga uma.”

Riječ “proučavaj” dolazi iz Grčke riječi spoudazo, Strong 4704, što znači koristiti brzinu, potruditi se, biti brzi ili biti ozbiljni. Moramo se ozbiljno potruditi, “proučavati,” pokazati se prokušanima Bogu.

(2) Prokušani — pokaži se da si prokušani pred Bogom. Ova riječ je od Grčkog dokimos, Strong 1384, što znači prihvatljivo i prikladno dokazano. Što znači pokazati se prihvatljivim ili odobrenim Bogu? Kakve radnje možemo poduzeti, da bi nas Jehova odobrio kao Njegove slugu? Što On očekuje u našim riječima i djelima, kako bi nam On dopustio služiti Njegovu Riječ Istine drugima, i da blagoslovi Njegov narod?

Izaija 52:11 nam kaže: “Očistite se, vi koji nosite posude Jehovino.” Moramo biti duhovno čisti da preneseemo radosnu vijest o velikoj radosti za sve ljude. Izreka „Čistoća je odmah do pobožnosti” odnosi se na ponavljanje ovdje u pogledu našeg karaktera. Duhovno čist karakter, koji voli pravednost i mrzi bezakonje, Kristu sličan karakter, odmah je do pobožnosti.

(3) Radnik — Radnik je netko s poslom koji treba obaviti, misijom koju treba ispuniti, raditi, aktivno uključeni u zadatak. Grčka riječ ervrata, Strong 2040, znači radnik, a figurativno, učitelj. Kao Kristovi sljedbenici, mi trebamo svaki biti učitelji dobre vijesti u našim riječima, djelima i našim živim primjerima.

Apostol Pavao opisuje aktivnog i djelatnog Kršćanina

koji radi kao živo pismo u 2 Korinćanima 3:2,3. “Sami vaši životi su pismo koje svatko može čitati samo gledajući u vas. Krist sam ga je napisao - ne tintom, već Božjim živim Duhom; nije uklesan u kamen, nego isklesan u ljudske živote — i mi to objavljujemo” (The Message prijevod).

(4) Ne stidjeti se — Pavao kaže da bismo trebali biti radnici koji se ne trebaju stidjeti.

- Kršćanski radnik se ne srami toga da na radi — jer su on ili ona aktivno angažirani u zadatku koji je pred njima.

- Ne srame se biti uhvaćeni kako ljenčare — jer marljivo rade.

- Ne srame se spavati na svojoj straži — jer su oprezni i budni. Pretražuju svoje svakodnevne obaveze, odgovornosti i prilike za služenje Bogu. Oni tako puštaju svoje svjetlo da svijetli, žive u skladu s Duhom i vide utjecaje Božje providnosti u njihovim životima i u životima njihove braće i sestara u Kristu.

Moramo vidjeti i čitati aktualne događaje sa visoke stražarske kule Biblijske istine. Mi se radujemo i naša vjera je ojačana ispunjenim proročanstvima Svetog Pisma. Visoko među znakovima približavanja Kraljevstva, mi se radujemo ponovnom rođenju Izraela, proročkog stabla smokve iz Mateja 24:32 i Luke 21:29.

Budimo gorljivi duhovni radnici.

Kao rascvjetana smokva, Izrael se obnavlja.

Jehova govori o našem vremenu u Amosu 9:14, 15. „I vratit ću natrag sušnje naroda moga Izraela i sagrađit će gradove srušene i naseliti ih, i zasaditi vinograde i vino iz njih piti, i napraviti vrtove i jesti plod njihov. I posadit ću ih u zemlju njihovu i nikad se više neće iščupati iz zemlje koju sam im dao”, govori Jehova, Bog tvoj.”

Bog je sigurno blagoslovio svoje stablo smokve u mladosti od 73 godine. Obnovljeni Izrael je nacija među narodima (sva stabla). Dijeli inovaciju za inovacijom sa svijetom, od navodnjavanje kap po kap do tehnologije desalinizacije. 86% Izraelske otpadne vode ponovno se koristi za poljoprivredu, vodeći u svijetu u recikliranju otpadnih voda.

Kad udare potresi i druge katastrofe širom svijeta Izrael pruža pomoć i ekspertizu za izbjavljanje i spašavanje života. Prema Izraelskom ministarstvu vanjskih poslova, „U tragičnim okolnostima Izrael je svjetski lider u postupanju s masovnim žrtvama. Nijedna druga država ne može slati timove za traganja i spašavanja i terenske službe bolnice što brže i učinkovitije.”

Nažalost, mnoga druga stabla nisu zahvalna za blagoslove koje nudi ovaj mali narod puštajući svoje lišće. Kelly Craft, bivša veleposlanica SAD-a pri Ujedinjenim narodima obratila se Državama članicama UN-a, 20. Rujna 2019.:

“Nažalost, o pitanjima vezanim za Izrael u Ujedinjenim narodima, mnoge države članice ne igraju pošteno. Mogla bih pričati beskrajno o pretjeranoj pozornosti država članica s obzirom na zbivanja u Izraelu, uključujući pritužbe, neopravdane žestoke kritike i neprestan broj rezolucija koje osuđuju ovu veliku naciju.

“Ne želim se zadržavati na ovim otrcanim stvarima... umjesto toga želim istaknuti Izraelski zapanjujući izvještaj

postignuća. Od svog stvaranja Izrael je služio kao utočište i pribežište za one koji bježe od progona i represije.

“Izrael je unatoč tome stajao visoko i postojano pred stalnim prijetnjama njegovom miru i sigurnosti. ... U svom prijetećem okruženju, Izrael snažno podržava slobodu medija, brani ravnopravnost spolova i sadrži robusno i inovativno slobodno tržišno gospodarstvo ... nacija koja duboko poštuje vladavinu prava. Doista, imamo mnogo da učimo od nje.

“Dalje, Izrael je kao središte za inovacije kultivirao i zaradio svoju reputaciju kao pokretački narod. Svjetski je lider u istraživanju i razvoju i ima široku mrežu internacionalne suradnje na ovom području. Zapravo i jest vodeći investitor u istraživanje i razvoj kao postotak BDP-a i bio je dom za 5000 novih pokretanja u posljednjih 10 godina.

“Izraelci su iskoristili svoj duh hrabrosti, vjere u obrazovanje, i ... odlučnost da se pomogne njihovoj braći i sestrama širom svijeta.

“Mnogi narodi, željni osude Izraela ... trebaju ... proučavati njegove stalne napore da učini da zemlja bude prva među jednakima bilo kojoj od suvremenog svijeta i proučavati njegove dobronamjerne težnje u umjetnosti i znanosti ... sve je to Izrael i sve od čega svijet može dobiti od ovog velikog naroda.”

Zaista je osvježavajuće čuti opis ovog drveta, na temelju plodova koje rađa i dijeli s ostalim drvećem. Mi očekujemo potpuno ispunjenje proročanstava koja se tek trebaju ispuniti, znajući da je “svjedočanstvo Isusovo duh proroštva” (Otkrivenje 19:10).

(5) Ispravno razlaže — peti i posljednji dio 2. Timoteju 2:15 glasi: “Ispravno razlaže riječ istine.” Prevod grčke riječi “ispravno razlaganja” je orthotomeho, Strong 3718, što znači napraviti ravan rez, pravilno secirati.

Trebamo ispravno tumačiti Sveto Pismo ispitivanjem konteksta i promatranjem predmeta tematski, znajući da se Riječ Božja mora uskladiti sama sa sobom. Biblija je sam svoj tumač.

Ponovno sastavljajući pet dijelova ovog retka, moramo se ozbiljno truditi, marljivo proučavati, da se pokažemo priznatima od Jehove, kao radnici, sposobni poučavati, točno secirajući Riječ Istine. Kako točno seciramo Riječ Istine? Evo šest načina.

(1) Gledajte na Jehovu. Zatražite Njegovu mudrost i vodstvo u molitvi. Pročitajte i proučite četiri Evandeoska izvještaja o Isusovim riječima i životu.

(2) Pogledajte kada su se proročanstva ispunila, djelomično ispunila ili se tek trebaju ispuniti.

(3) Pogledajte hebrejsko i grčko značenje riječi.

Provjerite različite prijevode Svetog Pisma.

(4) Proučite kontekstualno i tematski, koristeći “Studije Svetog Pisma” i druga pomoćna sredstva.

(5) Pogledajte kontekst izgovorenih riječi. Pitajte se, tko je govorio? Tko je bio publika? Što je bio predmet knjige odnosno pisma? Postoji li primjena za vjerne Kršćane kroz evanđeosko doba, ili u naše vrijeme, žetvi ili kraju evanđeoskog doba?

(6) Pogledajte istu temu na drugim mjestima Svetog Pisma i pobrinite se da Sveto Pismo može biti usklađeno. To je radio Br. Russell. On i mi smo bili jako blagoslovljeni, kada se je istina o više tema izlila iz ovog mudrog i vjernog sluga, uključujući — (A) istina o paklu, (B) istina o duši, (C) istina o prirodi Boga.

Istina o paklu — To nije mjesto vječnih muka, nego stanje smrti. Smrt je odsustvo života. “nema ni djela, ni zamisli, ni spoznaje, ni mudrosti u grobu gdje ti ideš” (Propovjednik 9:10).

Isusove riječi u Ivanu 11:14 o njegovom prijatelju Lazaru su bile: “Lazar je mrtav.” On nije bio ni na nebu, niti mučen, nego mrtav. “U taj dan nestaju misli njegove” (Psalam 146:4). Isus je uskrsnuo Lazara iz mrtvih, odajući počast Bogu u molitvi. Zatim je pozvao Lazara iz groba, i opet je bio živ. “Izađe onaj koji je bio mrtav” (Ivan 11:44).

Ovo je bila prekrasna slika uskrsnuća kad će svi koji su u njihovim grobovima čuti glas sina Božjeg i izaći, neki na uskrsnuće suda (povišena cesta svetosti za svijet), a neki na uskrsnuće života (za crkvu, veliko mnoštvo, i drevni dostojnici) (Ivan 5:25-29).

Istina o duši — duša nije besmrtna. U čemu bi bila svrha uskrsnuća ako duša ne umre? „ Duša koja griješi, umrijet će” (Ezekiel 18:4, 20). Jakov 5:20 kaže: “Onaj tko obrati grešnika od zablude njegovoga puta spasit će dušu od smrti” (ASV). Duša nije neka maglovita stvar. Svatko je duša. “Jehova Bog je stvorio čovjeka od praha zemaljskog, i udahnuo mu je u nosnice dah života; i čovjek postade živa duša” (Postanak 2:7 ASV).

Kad su se Jakov i njegova obitelj pridružili Josipu u Egipat, „Svih duša koje su ušle s Jakovom u Egipat, koje su izašle iz njegovih slabina... bilo je sedamdeset” (Post-

Proučavanje Svetog Pisma dat će nam razumijevanje.

anak 46:26 ASV).

Istina o Božjoj prirodi — Jehova nije poganski trojedini bog. On je jedan jedini pravi i živi Bog koji je stvorio nebo i zemlju. „Čuj, Izraele: GOSPODIN naš je Bog jedan je GOSPODIN” (Pnz 6:4).

Jehova je “Visoki i uzvišeni koji živi u vječnosti, čije je ime Sveti” i stanuje s onima „skrušenog i poniznog duha” (Izaija 57:15).

Isus je Božji sin, koji odražava Njegov lik, Njegov karakter (Ivan 5:17-26, Ivan 11:4). „Ti si sin Božji... kralj Izraela” (Ivan 1:49). „Ti si Krist, sin Boga živoga” (Matej 16:16). “Ti si Krist, sin Božji” (Ivan 11:27). “Uzlazim k Ocu svome i vašem Ocu, i Bogu mome i Bogu vašem” (Ivan 20:17 ASV).

Sažetak

Potrudimo se svatko ozbiljno raditi na našem Kršćanskom životu. Proučimo naše vladanje, karakter i razumijevanje, u namjera biti ugodni Bogu. Razlažimo ispravno Riječ istine - njezina načela, poticaje, i smjernice — da možemo biti priznati.

— Dan Wesol

Isus Je Umro Na Drvetu

„Koji je sâm u svome tijelu grijeha naše ponio na drvo” (1. Petrova 2:24).

Kad je Isus umro na Kalvariji, bio je postavljen na drveni križ. Drvo je bilo povezano s drugim prinosima koje su svakodnevno prinisili Izraelski svećenici. Svaki dan u godini, ujutro se trebalo prinijeti janje, a drugo kasnije, „između dvije večeri,” vrijeme koje je također bilo određeno i za ubijanje Pashalnog janjeta (Brojevi 28:4, Izlazak 12:6, margina).

Svakodnevno žrtvovanje ova dva janjeta predstavlja isto što i pashalno janje, naime, otkupninu koju je Krist dao na Kalvariji. Ovaj dnevni, stalni prinos, simbolizira pomirenje koje je jednom zauvijek dao Isus koje je trajno, kontinuirano, djelotvorno.

Danijel 11:31 odnosi se na ovu dnevnu žrtvu, slikajući Isusovu žrtvu, koja je bila svrgnuta misom tijekom Mračnog razdoblja crkvene povijesti. „Oni... će ukinuti svagdašnju žrtvu, i postaviti grozotu koja pustoši.” Isusov prinos koji je jednom za svagda u Papinstvu je bilo zamijenjeno sa ponavljajućim prinosom koji nije imao pravne zasluge.

Dnevna žrtva je trebala biti žrtva paljenica. Ovo je bila jedna od tri glavne vrste prinosa pod Zakonom: žrtve paljenice, žrtve zajedništva i žrtve za grijeh. Propisi za te su u Levitskom zakoniku 1 do 7, odmah nakon podizanja tabernakula u Izlasku 40.

Žrtve paljenice su išle odmah na drvo

Tabernakul je postavljen prvoga dana nove godine, godinu dana nakon izlaska (Izlazak 40:2, 17), nova godina predstavlja novo doba, doba Evandjelja. Kada je dovršeno, „oblak prekri Šator sastanka, i slava Jehovina je ispunila tabernakul” (Izlazak 40: 34). Svećenstvo još nije bilo utvrđeno, to bi došlo u Levitskom zakoniku 8, zahtijevajući različite žrtve za inauguraciju svećenstva. Pravila za te žrtve tako se nalaze između u Levitskom zakoniku 1 do 7, dano na isti dan kad i Izlazak 40.

Tri Vrste Prinosa

Levitski zakonik 1 daje upute o žrtvama paljenicama. Levitski zakonik 2 govori o “mesu” ili jestivim prinosima, koji su pratili razne životinjske žrtve. Levitski zakonik 3 govori o pomirbenim prinosima. Ponekad pomirbeni prinosi bili „za zahvalu” (Levitski zakonik 7:12). U posvećenju svećenstva, pomirbena žrtva za tu priliku je bio “ovan posvećenja” za posvećenje svećenika (Levitski zakonik 8:22). Levitski zakonik 4 je o žrtvama za grijeh. Levitski zakonik 5:6 uvodi prinos za prijestup, koji je bio posebna vrsta žrtve za grijeh.

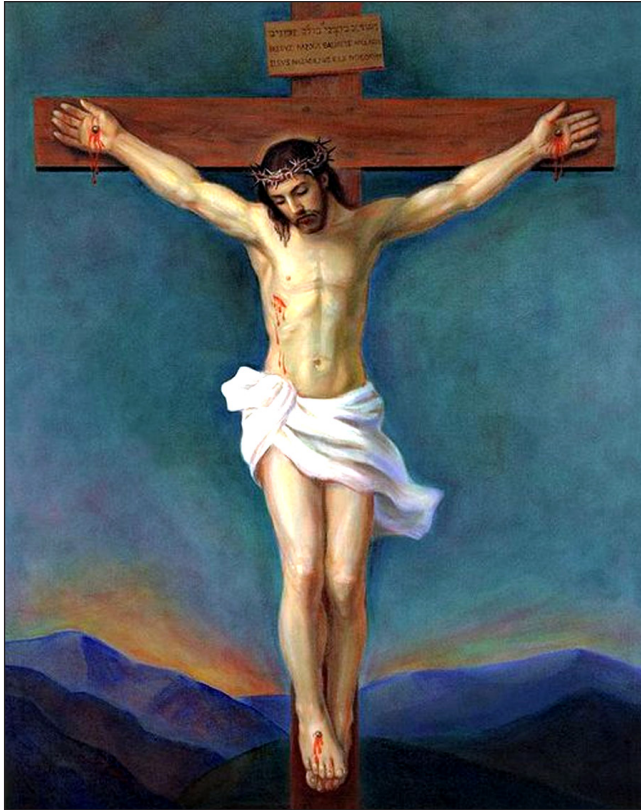
Levitski zakonik 1 do 6:7 daje specifikacije za razne prinose. Levitski zakonik 6:8 do kraja 7 dodaje posebne značajke koje se odnose na svećenike. Narativ u osmom poglavlju tada primjenjuje tri vrste prinosa za inauguraciju svećenstva.

Žrtva Paljenica

Ovdje su nam zanimljive upute za žrtvu paljenicu, jer svakodnevni prinosi su bile žrtve paljenice. Kao dnevni prinos bili su obavljani jedan ujutro i drugi kasnije tijekom dana, tako je i Isus stavljen na križ ujutro, a umro kasnije tijekom dana. Dva janjeta koja su se prinisila dnevno predstavljaju Kristovu otkupnu žrtvu.

Možda u ova dva dnevna prinosa postoji simbolička ilustracija dvije klase za koje je Isus umro, tj. Izraelci i Pogani. Galaćanima 3:13 kaže da je Isus pretrpio najdublje prokletstvo Zakona viseći “na drvetu,” drvetu križa, da izbavi Izraelce od tereta Zakona. Međutim, kada je Isus umro popodne, to je bilo za svu djecu Adama, uključujući Pogane. Vrijeme koje je Isus proveo na križu, 6 sati, podsjeća nas na to da on otkupljuje čovječanstvo od 6000 godina grijeha i smrti.

Levitski zakonik 1:8,9 precizira da je prinos trebao biti položen „poredan na drvo što je na vatri na žrtveniku

Isus je umro na drvetu križa

... na ugodan miris Jehovi,” kao “Kristov miomiris Bogu” (2. Korinćanima 2:15). Primijetite da je ovaj prinos bio stavljen izravno “na drvo,” baš kao što je Isus bio stavljen na drvo križa.

Pomirbeni Prinos

Pomirbeni prinos u Levitskom zakoniku 3 je povezana sa ovim. Pomirbeni prinos je prinos cijenjenja, dan nakon što je mir s Bogom bio postignut kroz pomirenje. Pomirbeni prinos ne stvara mir, on se temelji na miru. Zato pomirbeni prinos slijedi žrtvu paljenicu. Kad se mir postigne kroz pomirenje, tada se možemo predstaviti kao očišćeni prinos Bogu.

Pomirbeni prinosi predstavljaju odanost ili posvećenje. “Ovan posvećenja” u inauguraciji svećenstva bio je pomirbeni prinos. Ova veza između dva prinosa - pomirenje, a zatim odanost — odražava se u Rimljanima 4:25 i 5:1. Isus je „predan zbog naših grijeha i uskrsnut radi našega opravdanja. Opravdani, dakle, vjerom, imamo mir s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu.” Pomirenje nam daje mir sa Bogom. Pošto smo opravdani, sada možemo biti prihvaćeni u novi i živi put, nebeski

poziv. Tako „imamo pristup vjerom u ovu milost u kojoj stojimo i radujemo se u nadi slave Božje.” Ulazimo u nadu u slavu dajući se u posvećenje, predajući se kao pomirbeni prinos.

Pomirbeni prinos ovisi o prethodnoj pomirbenoj žrtvi. Primijetite kako se to odražava u zakonu o pomirbenom prinosu, u Levitskom zakonu 3:5. „I neka Aronovi sinovi to spale na žrtveniku nad žrtvom paljenicom koja je na drvima što su na vatri.”

Prinos pomirenja, Isusova žrtva, stavlja se točno na drvo. Pomirbeni prinos ide povrh toga, pokazujući da prihvaćanje našeg posvećenja ovisi o pomirbenoj zaslugi žrtve Krista Isusa.

Žrtva Za Grijeh

Žrtva za grijeh koja slijedi u Levitskom zakoniku četvrto poglavlje daje se za čišćenje ponuditelja od stalne nesavršenosti i grijeha. Čak i nakon što smo bili otkupljeni i ušli na uski put, grijeh ostaje u nama. Sklonost prema tome treba se očistiti od nas. To čini naš veliki svećenik, koji upravlja iskustvima našeg života da od nas očisti ovu sklonost. Dok smo u nesavršenom tijelu, nećemo postići savršenstvo. Ali kako se novi um oblikuje čistim vrijednostima, kada mi zadobijemo naše savršeno nebesko stanje, tada ćemo moći djelovati bez grijeha.

Isus je bio pripremljen za ovu ulogu našeg svećenika, da nas očisti od grijeha, iskustvima koja je izdržao tijekom svoje službe. Isto tako, sveci su spremni postati svećenici za čovječanstvo u kraljevstvu, po iskustvima koja smo mi izdržali tijekom naše službe ovdje.

Kad Je Isus Umro

„A Isus je ponovo povikao jakim glasom i ispustio duh” (Matej 27:50). Kad je Isus umro, zemljotres je potresao zemlju, izražavajući značajnu posljedicu smrti našeg Spasitelja, sina Božjega.

Potres je također imao još dva rezultata. (1) Razderao je zastor u Hramu, predstavljajući Kristovu smrt (Hebrejima 10:20). (2) “Grobovi se otvoriše” (Matej 27:52), izražavajući da Isusova smrt vodi ka univerzalnom buđenju, „uskrsnuću mrtvih, pravednih i nepravednih” (Djela 24:15).

„A kad su satnik i oni što su s njim čuvali Isusa vidjeli potres i što se dogodilo, jako su se uplašili govoreći: “Doista, ovaj je bio Sin Božji!” (Matej 27:54). Uistinu je bio. I uistinu, otkupljenje i život teku iz njegovog prinosa, do svake osobe.